

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 19 Ιανουαρίου 2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 12.25' συνεδρίασε στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής η Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία της Βουλευτή, κυρίας Κρινιώς Κανελλοπούλου και του Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Ελληνοτουρκικές σχέσεις και ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Κυπριακό πρόβλημα, Πρόσφυγες και μετανάστες, Η ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ., Διεθνή προβλήματα, Θρησκευτικές μειονότητες, Στράτευση των νέων, Εθνική ταυτότητα», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενισχύων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ' Σύνοδος 2006 – 2007.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδη Ειρήνη-Μαρία (Κύπρος), Αραμπατζή Φλάβια (Έβρου), Γερμανός Κων/νος (Β΄ Αθηνών), Γιαννάκης Ιλεάνα (Ρουμανία), Ζαχαριάδη Καλλιόπη –Δήμητρα (Μαγνησίας), Καζαντζίδη Μαρία (Α΄ Αθηνών), Καρταλίδης Νικόλαος (Σερρών), Κίτρινος Γιώργος (Κονγκό), Κούμεττος Γιώργος (Κύπρος), Λαγούδη Σοφία (Επικρατείας), Λέκκα Ελένη (Σερρών), Μπλόντζος Νικόλαος (Φθιώτιδος), Μπουχτέβα Τατιάνα (Λακωνίας), Ναζαρέ Μάριος (Ν. Αττικής), Παναγιωτοπούλου

Ελευθερία (Αιτωλοακαρνανίας), Περίδης Προμηθέας (Δωδεκανήσου), Πολίτης Προκόπης (Γερμανία), Σαλασίδη Μαρία (Κερκύρας), Σαράντη Ασημίνα (Αχαΐας), Σταύρου Αλέξανδρος (Αιθιοπία), Τσερνίκα Μπόγκταν (Πιερίας), Τσίπης Γεώργιος (Ημαθίας) και Φλώρου Ιωάννα (Καναδάς).

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, καλημέρα. Καταρχήν, να σας καλωσορίσω στη Βουλή των Ελλήνων. Ονομάζομαι Κρινιώ Κανελλοπούλου, είμαι Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από την Ηλεία. Ταυτόχρονα, είμαι Αντιπρόεδρος της Μόνιμης Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας.

Θέλω να δηλώσω ότι είναι εξαιρετική τιμή για εμένα να προεδρεύω σήμερα εδώ, στη συνεδρίασή σας και βεβαίως, να συγχαρώ όλους εσάς για τη συμμετοχή σας στη «Βουλή των Εφήβων». Στην Επιτροπή παρευρίσκεται και ο Βουλευτής κ. Ηλίας Καλλιώρας που θα προεδρεύσει μαζί με εμένα.

Σας συγχαίρω που μετέχετε στην Επιτροπή της «Βουλής των Εφήβων», εκπροσωπώντας τη γενιά σας για να μας θέσετε τους προβληματισμούς και τις προτάσεις σας. Εύχομαι η συμμετοχή σας σήμερα εδώ, να είναι για εσάς μία πολύ σημαντική εμπειρία, σε μία εποχή που, όπως ξέρετε, η πολιτική κινδυνεύει από την απαξίωση, με φόβο πια και της ίδιας της λειτουργίας της δημοκρατίας. Θέλω να πιστεύω ότι θα διαπιστώσετε σήμερα πως η ενασχόληση με τα κοινά είναι ταυτόχρονα και ενδιαφέρουσα αλλά και ένας τρόπος για να μπορείτε να αλλάξετε τον κόσμο και την κοινωνία προς το καλύτερο και προς την κατεύθυνση που εσείς θέλετε. Δηλώνω ότι πιστεύω στους νέους. Θεωρώ ότι έχετε ιδανικά και βαθιά σκέψη σε πάρα πολλά σημαντικά θέματα. Επίσης, σας δηλώνω ότι η Εθνική Αντιπροσωπεία θα σας ακούσει με προσοχή και θα λάβουμε υπόψη πολύ σοβαρά τις προτάσεις σας. Εύχομαι, στο μέλλον να πραγματοποιήσετε τα όνειρά σας και να υλοποιήσετε τις αλλαγές που ονειρεύεστε.

Η Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας ασχολείται με θέματα εξωτερικής πολιτικής και

Εθνικής Άμυνας. Θέματα, τα οποία έχουν βεβαίως εξαιρετικό ενδιαφέρον καθώς αφορούν το κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό αλλά και την εθνική μας ακεραιότητα.

Όσον αφορά στη διαδικασία της σημερινής συνεδρίασης: Καταρχήν, θα ξεκινήσουμε με την ομιλία του εισηγητή της Επιτροπής. Θα του δώσω το λόγο για έξι λεπτά και κατά τη διάρκεια της ομιλίας του μπορείτε να εγγραφείτε όσοι θέλετε να πάρετε το λόγο μετά για τρία λεπτά. Στο τέλος της συνεδρίασης, θα γίνει η ψηφοφορία καταρχήν επί της αρχής και έπειτα για κάθε κεφάλαιο χωριστά και θα κληρωθούν οι Έφηβοι Βουλευτές που θα τοποθετηθούν στην Ολομέλεια. Διευκρινίζω, ότι η κλήρωση θα γίνει μεταξύ των παιδιών που σήμερα θα τοποθετηθούν, εκτός των παιδιών από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, καθώς θα κληρωθούν με διαφορετικό τρόπο.

Το λόγο έχει ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Προκόπης Πολίτης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ (Εισηγητής – Γερμανία): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ανοίγοντας τη σελίδα 11 της Σύνοψης Κειμένων, θα δείτε ότι υπάρχει το θέμα με το νούμερο τρία που αφορά στους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Εκτός από τις επισημάνσεις και τις προτάσεις που θα αναφέρω, θα σας διαβάσω ένα ένθετο που έχω σχηματίσει ο ίδιος και στο οποίο θα ήθελα να δώσετε ιδιαίτερη βαρύτητα.

Ρυθμίσεις - μέτρα που σχετίζονται με τους οικονομικούς μετανάστες: Πρώτον, οι ενέργειες του κράτους. Ο μετανάστης ή ο πρόσφυγας που έρχεται στην Ελλάδα εγκαταλείπει τον τόπο του κάτω από αντίξοες συνθήκες και οραματίζεται και ευελπιστεί σε μια καλύτερη ζωή στον τόπο φιλοξενίας του. Η παραμονή του στην Ελλάδα ενδέχεται να είναι μόνιμη ή προσωρινή, με την οικογένειά του ή όχι. Έτσι κι αλλιώς, η Ελληνική Πολιτεία οφείλει να φροντίσει για την ομαλή ένταξη αυτών των ανθρώπων.

Θα ήθελα να αναφέρω μερικά μέτρα για την ένταξη αυτών των ανθρώπων στην ελληνική κοινωνία. Πρώτον, ο έλεγχος των εσόδων και των εξόδων της χώρας και η καταγραφή όλων

των εισερχομένων σε αυτή. Εάν οι μετανάστες στερούνται εγγράφων που πιστοποιούν την ταυτότητά τους, να παραμένουν, με ευθύνη του ελληνικού κράτους, σε ειδικούς χώρους και ξενώνες μέχρι να εφοδιαστούν με τα κατάλληλα έγγραφα και να προωθηθούν στη χώρα. Εάν πρόκειται για πρόσφυγες, για τους οποίους, συνήθως, είναι αδύνατη η προσκόμιση τέτοιων εγγράφων, θα τους χορηγείται ειδική άδεια που θα αναγράφει όλα τα στοιχεία τους, που θα συνοδεύεται με έκδοση ειδικού δελτίου ταυτότητας αλλοδαπού, τα στοιχεία του, κατά δήλωσή του.

Δεύτερον, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με κάποιας μορφής ταυτότητα ή διαβατήριο και αποδειχθεί ότι διαθέτουν ένα ελάχιστο χρηματικό ποσό για να κινηθούν άμεσα, π.χ. 500 ή 600 ευρώ, να μπορούν να προωθηθούν στην επικράτεια προς εγκατάσταση. Εάν πρόκειται για πρόσφυγες εντελώς άπορους, να δίνεται μια οικονομική στήριξη, η οποία θα επιστραφεί αργότερα στο κράτος, με τη μορφή τμηματικής κράτησης από την ημέρα έναρξης πληρωμής τους.

Τρίτον, εγγραφή των μεταναστών στους καταλόγους του ΟΑΕΔ για εύρεση εργασίας, εφόσον δεν έχουν κάποια συμφωνημένη από πριν δουλειά, όπως γίνεται συνήθως. Δήλωση κατοικίας τους στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους ή σε ειδική υπηρεσία που θα συσταθεί γι' αυτό το λόγο, διότι ξέρουμε ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα σχετικά με το ρατσισμό.

Εάν δεν τηρηθούν τα παραπάνω, η πολιτεία ειδοποιεί και ενημερώνει τους μετανάστες και σε μη συμμόρφωσή τους μετά από δεύτερη ειδοποίησή τους, λαμβάνει μέτρα, όπως για παράδειγμα, απέλαση.

Τέλος, να τους χορηγείται μία «πράσινη κάρτα» και να ανανεώνεται εφόσον πληρούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις.

Ένα τελευταίο μέτρο είναι ότι το κράτος μπορεί να φροντίσει και να προωθεί σε περιοχές με φτηνή στέγη και αραιό πληθυσμό τους μετανάστες, χωρίς να τους «γκετοποιήσει».

Φροντίζει για άμεση εξεύρεση εργασίας και ταυτόχρονη ασφάλισή τους. Για παράδειγμα, μπορεί να τους στείλει να καθαρίζουν κάποιες ακτές, να κάνουν αγροτικές εργασίες και άλλες εργασίες στις καμένες εκτάσεις.

Δεύτερος τομέας ανάλυσης: Η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια δέχτηκε μεγάλα κύματα μεταναστών και προσφύγων από τα Βαλκάνια, την πρώην Σοβιετική Ένωση και από χώρες του τρίτου κόσμου. Η ελληνική κοινωνία έχει βιώσει την προσφυγιά, όπως μετά τη μικρασιατική καταστροφή και τη μετανάστευση, για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους. Όμως, ενώ δεν ήταν ρατσιστική, δεν ήταν έτοιμη να δεχτεί ένα τόσο μεγάλο κύμα μεταναστών.

Ας δούμε μερικούς τρόπους αντιμετώπισης αυτού του προβλήματος. Ενημέρωση των πολιτών κατά του ρατσισμού, με ειδικές εκπομπές από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με ανοικτές εκδηλώσεις από σχολεία, εκκλησίες, πολιτικά κόμματα και με τη βοήθεια λαμπρών και λαμπερών προσωπικοτήτων.

Δεύτερον, αποβολή της ξеноφοβίας με την προσέγγιση των διαφορετικών εθνοτήτων μέσα από κάποιες εκδηλώσεις, π.χ. γιορτές, θρησκευτικές εκδηλώσεις και όλα τα υπόλοιπα.

Τρίτος τομέας: Τι μπορεί να κάνει η εκπαίδευση για το ζήτημα της μετανάστευσης. Ο άνθρωπος θέλει να κρατήσει τις ρίζες του και την επαφή με την πατρίδα του όσο και αν αυτή τον έχει πονέσει. Για να ενταχθεί ο μετανάστης στη νέα του πατρίδα και για να ενσωματωθεί στην νέα κοινωνία, πρέπει να εκπαιδευθεί στη χώρα υποδοχής του. Για να γίνει αυτό, λοιπόν, και τα παιδιά των μεταναστών πρέπει να παρακολουθούν την υποχρεωτική ελληνική 9χρονη εκπαίδευση. Οι μεγαλύτεροι να παρακολουθούν δωρεάν μαθήματα της ελληνικής γλώσσας, όπως γίνεται και στο εξωτερικό, και να χορηγείται σε όλους λεξικό της ελληνικής και της γλώσσας τους.

Να δημιουργηθούν τμήματα μητρικής γλώσσας, όπου οι μετανάστες και τα παιδιά τους θα διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα. Αυτό, βέβαια, με διακρατικές συμφωνίες και με

δαπάνη των χωρών προέλευσής τους.

Να τους επιτραπεί να σχηματίσουν νόμιμα πολιτιστικούς συλλόγους, κοινότητες και όλα τα υπόλοιπα και να τους επιτραπεί η ίδρυση χώρων λατρείας των θρησκειών τους, σε συνεργασία με τις ελληνικές αρχές και με δικές τους δαπάνες.

Τέταρτος τομέας, η λαθρομετανάστευση. Ο πρόσφυγας, ο φυγάς από εμπόλεμη ή σπαρασσόμενη από εμφύλιες διαμάχες χώρα φεύγει για να σωθεί, χωρίς να παίρνει μαζί του τα ταξιδιωτικά του έγγραφα. Η απελπισία και ο φόβος του θανάτου δημιουργούν κυνηγημένους λαθρομετανάστες.

Τρόποι αντιμετώπισης του προβλήματος: Αυστηρός έλεγχος στις θάλασσες, ακτές, ποτάμια, βουνά, σύλληψη και τιμωρία των σύγχρονων δουλεμπόρων, απέλαση των κατ' εξακολούθηση μεταναστών. Αυτό ξέρουμε ότι είναι πολύ δύσκολο στο θέμα που έχει αναπτυχθεί με την Τουρκία.

Δεύτερον, συνεργασία των ελληνικών διωκτικών αρχών με τις διεθνείς αστυνομίες με σκοπό την απαγόρευση εισόδου σε κατοποιά στοιχεία.

Πέμπτος και κύριος τομέας είναι τα παιδιά και οι νέοι. Τα παιδιά να τυγχάνουν άμεσα ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης δωρεάν. Να γίνει πρόγραμμα εμβολιασμού όλων των νεαρών και παιδιών μεταναστών και να τους χορηγηθεί ειδική κάρτα εμβολιασμών. Εφόσον οι γονείς βρίσκονται νόμιμα στην Ελλάδα, τα παιδιά να αποκτούν, με τη γέννησή τους, ελληνική υπηκοότητα και να τυγχάνουν όλων των δικαιωμάτων που έχουν τα Ελληνόπουλα, όπως παιδικούς σταθμούς, κατασκηνώσεις κ.λπ..

Αν ενισχυθούν τα μέτρα της πολιτείας με τις παραπάνω προτάσεις, πιστεύω ότι η πλειοψηφία των μεταναστών θα ενσωματωθεί στη γενναιόδωρη ελληνική κοινωνία και θα εκλείψουν τα φαινόμενα βίας, ξενοφοβίας και ρατσισμού που ταλαιπωρούν την ελληνική κοινωνία τις τελευταίες δεκαετίες.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Λέκκα, από το Νομό Σερρών.

ΕΛΕΝΗ ΛΕΚΚΑ (Νομός Σερρών): Κυρία Πρόεδρε, ας θυμηθούμε τα λόγια του Παπανούτσου: «Μέσα σε αυτό τον κόσμο της αύριον, της αύριον που ετοιμάζεται, ένα χρέος έχουμε, να κρατήσουμε την εθνική μας ταυτότητα. Όχι γιατί πρέπει να είμαστε περήφανοι γιατί είμαστε μοναδικοί στον κόσμο, αλλά γιατί έχουμε την υποχρέωση και το δικαίωμα να μείνουμε αυτοί που είμαστε». Με αφορμή τα λόγια αυτά, καλούμαστε να αναλογιστούμε τι σημαίνει για εμάς τους νέους ο όρος «εθνική ταυτότητα» και γιατί αναφερόμαστε σήμερα σε κρίση της εθνικής ταυτότητας.

Αρχικά, ο όρος «εθνική ταυτότητα» δηλώνει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα ενός έθνους που το διαφοροποιούν από τα άλλα. Η ταυτότητα ενός έθνους καθορίζεται από την παράδοση, την πολιτιστική του κληρονομιά, αλλά και από το σύγχρονο πολιτισμό, τις προσδοκίες και τις επιδιώξεις του για το μέλλον. Τα λόγια, λοιπόν, του Παπανούτσου, διατυπωμένα χρόνια πριν, αποκτούν επίκαιρη σημασία αφού ο χαρακτήρας του σύγχρονου πολιτισμού προβάλλει έντονα την ανάγκη για διαφύλαξη της εθνικής μας ταυτότητας.

Η επιτακτική αυτή ανάγκη συνίσταται στο γεγονός ότι σήμερα η ανάπτυξη της τεχνολογίας και η παράλληλη υποβάθμιση του πνευματικού πολιτισμού τείνουν να εξαλείψουν κάθε παραδοσιακό στοιχείο, θεωρώντας το άσχετο με την εξέλιξη. Ακόμη, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και η διαφήμιση παραχαράσσουν τη γλώσσα γιατί προβάλλουν ένα ομοιόμορφο τρόπο ζωής. Σε αυτά, έρχονται να προστεθούν η άγνοια της ιστορίας και η ελλιπής παιδεία που αποτελούν το σοβαρότερο κίνδυνο για την αλλοίωση της ταυτότητάς μας.

Τέλος, η μακροχρόνια δουλεία άφησε στον ελεύθερο, πια, Έλληνα ένα βαθύ εθνικό σύμπλεγμα κατωτερότητας έναντι των άλλων λαών της Ευρώπης, γεγονός που συνετέλεσε στη ροπή του Έλληνα στην ξενομανία και στον άκριτο μιμητισμό του δυτικού πολιτισμού.

Τα σύγχρονα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα και οι κυοφορούμενες αλλαγές σε παγκόσμιο επίπεδο επιβάλλουν περίσκεψη και προβληματισμό για το χρέος του σύγχρονου Έλληνα. Προκειμένου, λοιπόν, να ανταπεξέλθουμε στις ανάγκες της ευρωπαϊκής ενοποίησης και να διαδραματίσουμε ένα δυναμικό και αξιοπρεπή ρόλο σε διεθνές επίπεδο απαιτείται συνειδητοποίηση της οντότητάς μας, της ταυτότητας μας, επαφή με την παράδοση, έτσι ώστε να γνωρίσουμε την καταγωγή μας, να αποκτήσουμε συναίσθηση ότι δεν αποτελούμε τυχαίο γέννημα, αλλά προσδιοριζόμαστε από την εσωτερική μας πορεία.

Άλλωστε, όπως είπε και ο Καργάκος, όσοι σέβονται την παράδοση δεν είναι οπισθοδρομικοί. Γι' αυτούς, η παράδοση δεν είναι ένα φυλακτό που πρέπει να το φυλάξουμε. Είναι φυλακτό, που τους φυλάει σε κάθε απόπειρα δράσης. Όμως, η επαφή με την παράδοση και με το ιστορικό μας παρελθόν πρέπει να είναι γόνιμη. Γιατί η στείρα προσκόλληση στο παρελθόν οδηγεί σε εθνικιστικές εξάρσεις που αμαυρώνουν τη φήμη μας στο διεθνή χώρο.

Επιπροσθέτως, κάθε κίνησή μας επιβάλλεται να χαρακτηρίζεται από συνέπεια, σοβαρότητα και υπευθυνότητα, καθώς, λόγω των απαιτήσεων της ενωμένης Ευρώπης και της ρευστής πολιτικής κατάστασης στο διεθνή χώρο, κρίνεται απαραίτητη η ύπαρξη ομοψυχίας και σύμπνοιας, ιδιαίτερα για τα εθνικά ζητήματα. Το πνεύμα συλλογικότητας και συνεργασίας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο συμβάλλει στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων και προωθεί την πρόοδο και ευημερία.

Τέλος, καθίσταται αναγκαίος ο προσανατολισμός της εκπαίδευσης στις παραδοσιακές ελληνικές αξίες και η ενθάρρυνση των νέων για ενασχόληση με την παράδοση μέσω αυτής. Οι αξίες αυτές αποτελούν συνδετικό κρίκο που ενώνουν τις παλαιότερες γενιές με τις νέες. Διαφυλάττουν τον πλούτο του παρελθόντος, που μπορεί να χρησιμεύσει στο μέλλον και τονίζουν την ομαδικότητα και τη συνοχή του λαού μας.

Κλείνοντας, αξίζει, πιστεύω, να παραδειγματιστούμε από τη στάση των Αποδήμων

Ελλήνων, που, αν και βρίσκονται τόσο μακριά από την πατρίδα τους, διαφυλάσσουν ακέραιες τις ελληνικές αξίες και παραδόσεις. Σας ευχαριστώ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Νικόλαος Μπλόντζος από το Νομό Φθιώτιδος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΛΟΝΤΖΟΣ (Νομός Φθιώτιδος): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, οι κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις, οι οποίες συνέβησαν στην Ευρώπη τις τελευταίες δεκαετίες, είχαν σαν αποτέλεσμα κοινωνικές και στρατιωτικές συγκρούσεις, αλλά και την οικονομική κατάρρευση πολλών κρατών, με αποτέλεσμα πολλοί να είναι αυτοί που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους προς αναζήτηση νέων ευκαιριών επιβίωσης ή και πλουτισμού.

Τα αίτια μετανάστευσης είναι οικονομικά, πολιτικά ή, απλώς, η αναζήτηση καλύτερων συνθηκών ζωής. Πώς αντιμετωπίζουμε, όμως, εμείς αυτά τα άτομα; Η αρχική έκπληξη και αμηχανία έδωσε τη θέση της σε μια πιο επιφυλακτική στάση απέναντι στα άτομα αυτά, αφού οι αριθμοί τους πολλαπλασιάζονταν και υπήρξε έντονα ο φόβος πολιτιστικής ισοπέδωσης.

Για εμένα, είναι τραγικό το γεγονός συμπατριώτες μας να εκμεταλλεύονται απροκάλυπτα τη δεινή θέση των ατόμων αυτών για οικονομικούς λόγους, αφού πολλοί τους χρησιμοποιούν σαν φτηνή εργατική δύναμη, αποκομίζοντας τεράστια αφορολόγητα κέρδη. Το φαινόμενο αυτό είναι ακόμη πιο έντονο σε περιπτώσεις λαθρομεταναστών, αφού είναι θεσμικά ανυπεράσπιστοι μπροστά στην εκμετάλλευση αυτή.

Οι Έλληνες υπήρξαμε πάντα ένας φιλόξενος λαός, οι οποίοι, κατά καιρούς, γνωρίσαμε το πρόβλημα της προσφυγιάς και της μετανάστευσης. Ίσως, εκεί να οφείλονται οι ιδιωτικές σχέσεις μεταξύ του ανώνυμου λαού και η αποδοχή των ατόμων αυτών. Όμως, πώς θα έπρεπε να αντιμετωπίζουμε αυτά τα άτομα; Σίγουρα, μια εύκολη λύση θα ήταν να απαγορευτεί η είσοδος άλλων μεταναστών στη χώρα μας και να εκδιωχθούν αυτοί που, ήδη, διαμένουν εδώ.

Όμως, αυτή η επιλογή δεν φαίνεται να δικαιώνεται, λόγω αντικειμενικών δυσκολιών στην εφαρμογή και επειδή δεν υπάρχει ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ο ουσιαστικός στόχος είναι να αποφευχθεί ο κοινωνικός ρατσισμός και ο αποκλεισμός. Ο ορθός δρόμος βρίσκεται στο τρίπτυχο εκπαίδευση – απασχόληση – κοινωνική ένταξη. Η διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου κρίνεται αναγκαία, ώστε να εξασφαλιστεί κρατική υποστήριξη στα άτομα αυτά σε διάφορους τομείς, όπως η αναγνώριση εργασιακών δικαιωμάτων, η ασφαλιστική κάλυψη, η εκπαίδευση των παιδιών τους και ο σεβασμός θρησκευτικών και πολιτιστικών ιδιαιτεροτήτων τους.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που απασχόλησε, κατά καιρούς, τοπικές κοινωνίες και όχι μόνο. Στο εάν θα πρέπει παιδιά μεταναστών, που πρωτεύουν στο σχολείο, να κρατούν την ελληνική σημαία. Πιστεύω, ναι. Εκτιμώ ότι μπορεί να κρατηθεί η σημαία μας από αυτά τα παιδιά. Οι μετανάστες δεύτερης γενιάς μεγαλώνουν σε ελληνικό τόπο με ελληνικές αρχές. Στο μέλλον, θα αποτελέσουν τμήμα του εργατικού δυναμικού της χώρας και θα ανήκουν στον ενεργό πληθυσμό. Θα συμβάλλουν, έτσι, στην αύξηση της παραγωγής, στην αύξηση της οικονομίας. Είναι ένας τρόπος, επίσης, επιβράβευσης, αλλά και, παράλληλα, δείχνει ότι το παιδί γίνεται κοινωνικά αποδεκτό.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, συμπεραίνουμε ότι δεν μιλάμε για ένα εφήμερο πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζεται ευκαιριακά. Καταλαβαίνουμε ότι η παγκοσμιοποίηση του πολιτισμού εξακολουθεί να στέλνει τα προβλήματα του κόσμου στην πόρτα μας. Σας ευχαριστώ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Μπόγκταν Τσερνίκα από το Νομό Πιερίας.

ΜΠΟΓΚΤΑΝ ΤΣΕΡΝΙΚΑ (Νομός Πιερίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, επιθυμώ να εκφράσω τη μεγάλη χαρά μου που βρίσκομαι σήμερα σε αυτό το σεβαστό χώρο της Ελληνικής Δημοκρατίας. Είμαι εδώ σήμερα για να σας μιλήσω για την

κατάργηση της υποχρεωτικής στράτευσης.

Καταρχάς, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας το γεγονός ότι η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία, με τις τρομακτικές εμπειρίες της, μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες για την προσωπικότητα, καθώς και για την ομαλή ωρίμανση των νέων.

Δεύτερον, πιστεύω πως πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στην ανάπτυξη της χώρας, γεγονός το οποίο μπορεί να συμβεί μόνο με μια σωστή εκπαίδευση και επαγγελματική ενεργή δράση των παιδιών. Εάν όλοι οι έφηβοι είναι υποχρεωμένοι να χάσουν 12 μήνες από τη ζωή τους στην, ίσως, σημαντικότερη περίοδο της εξέλιξής τους, πρέπει να καταλάβουμε ότι όλη η προσπάθεια που γίνεται στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση για τον σωστό προσανατολισμό των νέων θα πάει χαμένη.

Ο τελευταίος τομέας στον οποίο θα αναφερθώ είναι ο οικονομικός τομέας. Πόσοι από εμάς ξέρουν ότι σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΝΑΤΟ η Ελλάδα δαπανά για την άμυνα ποσοστό επί του Α.Ε.Π. διπλάσιο του μέσου όρου της Συμμαχίας; Πόσοι από εμάς ξέρουν ότι ο Προϋπολογισμός του 2008 προβλέπει έξοδα για την εθνική άμυνα που φτάνουν στα 6,2 δις ευρώ ενώ για την υγεία μας μόνο στα 5,3 δις ευρώ; Και όλα αυτά χωρίς έναν ιδιαίτερο λόγο.

Ξέρετε, άραγε, ότι μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ, το 1991, δημιουργήθηκε ένα είδος επαγγελματικού στρατού, δύναμη 60.000 ανδρών, με στόχο την εξασφάλιση της ειρήνης στην Ευρώπη; Ξέρετε, επίσης, ότι, εκτός του ΝΑΤΟ, υπάρχει η συνεργασία Υπουργείων Άμυνας Νοτιανατολικής Ευρώπης, που στοχεύει στην εδραίωση συνθηκών σταθερότητας, ασφάλειας και ειρήνης σε αυτή την περιοχή της Ευρώπης; Μέλη της είναι η Ρουμανία, η Βουλγαρία, η Σλοβενία, η Ιταλία, η Αλβανία, η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, οι Η.Π.Α., η Τουρκία και η Ελλάδα.

Άρα, όπως βλέπουμε, δεν υπάρχει η πιθανότητα ενός πολέμου στην περιοχή. Ας δημιουργήσουμε έναν επαγγελματικό στρατό που να μας κάνει υπερήφανους. Ας δώσουμε,

λοιπόν, την ευκαιρία στους νέους να συμμετέχουν στα κοινά, να συνεχίσουν ομαλά τις σπουδές τους, έτσι ώστε να οδηγήσουν τη χώρα στη θέση που της αρμόζει, δηλαδή, στην κορυφή του κόσμου. Σας ευχαριστώ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Προμηθέας Περίδης από το Νομό Δωδεκανήσου.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΕΡΙΔΗΣ (Νομός Δωδεκανήσου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητά μέλη της «Βουλής των Εφήβων», κυρίες και κύριοι ακροατές, μεγάλωσα στη Ρόδο, μια παραμεθόριο περιοχή, στην άκρη της Ελλάδας, που απέχει μερικά μίλια από την Τουρκία. Οι επαφές με το γειτονικό μας λαό, τους Τούρκους, είναι πάρα πολύ συχνές, ως αποτέλεσμα της κοντινής απόστασης και της συνύπαρξής μας με αρκετά μεγάλο αριθμό μουσουλμάνων, πλήρως ενσωματωμένων, που συμμετέχουν σε όλες τις διαστάσεις της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής. Γι' αυτό, λοιπόν, το λόγο θεωρώ σκόπιμο να εκθέσω μερικές σκέψεις σχετικά με το πώς είναι δυνατόν η διδασκαλία της ιστορίας να συμβάλλει στην εξομάλυνση των σχέσεων των δύο λαών.

Η υποδούλωση των Ελλήνων στους Τούρκους για 400, περίπου, χρόνια δημιούργησε κλίμα εχθρότητας μεταξύ των δύο λαών. Η Μικρασιατική Καταστροφή του 1922, οι διωγμοί των Ελλήνων της Κωνσταντινουπόλεως, η παράνομη εισβολή και κατοχή τμήματος της Κύπρου από τον τουρκικό στρατό, οι συνεχείς παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου από τουρκικά μαχητικά αεροσκάφη στο Αιγαίο και, γενικότερα, η αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων μας επιτείνουν το κλίμα καχυποψίας του ελληνικού λαού. Στην καχυποψία αυτή συντελεί και το περιεχόμενο των βιβλίων της ιστορίας που διδάσκεται στη γείτονα χώρα. Διδάσκονται ότι οι Έλληνες έκαψαν την Σμύρνη το 1922, ότι διέπραξαν εκατοντάδες δολοφονίες Τούρκων, ενώ αποσιωπάται η γενοκτονία των Αρμενίων και των Ποντίων, η καταστροφή της Σμύρνης και ο ξεριζωμός του Μικρασιατικού Ελληνισμού, που αποτελούν

θέματα ταμπού για την τουρκική κοινωνία. Τα ιστορικά γεγονότα, όπως τα εξιστορούν τα τουρκικά βιβλία, εξάπτουν το μίσος και τον φανατισμό των νέων προς τους Έλληνες, αφού καλλιεργούν εθνικιστικά στερεότυπα.

Άλλωστε δεν είναι τυχαία η φράση του Κεμάλ Ατατούρκ ότι ο Τούρκος δεν έχει μόνο τον Τούρκο φίλο. Βέβαια, και τα ελληνικά εγχειρίδια της ιστορίας παρουσιάζουν σημαντικές ελλείψεις αφού αποκρύπτονται ιστορικά γεγονότα, που δεν κολακεύουν το ελληνικό έθνος. Δεν πρέπει να έχουμε την ψευδαίσθηση ότι οι Έλληνες ήταν πάντα τα θύματα. Οι ελλιπείς γνώσεις της ελληνικής ιστορίας ήταν ένας από τους παράγοντες που καλλιεργούν μερικές φορές εθνικό φανατισμό στους Έλληνες.

Μπορεί, λοιπόν, να βοηθήσει η διδασκαλία της ιστορίας τα σχολεία και των δύο χωρών στη βελτίωση των σχέσεών τους; Αναμφίβολα, ναι. Αφού πάψει να καλλιεργείται μέσω αυτής η προκατάληψη και η εχθρότητα του ενός λαού προς τον άλλο. Η ιστορία δεν πρέπει να είναι όργανο προπαγάνδας, μέσω του οποίου εξυπηρετούνται πολιτικές σκοπιμότητες. Απαιτείται, επομένως, διεξοδική μελέτη και στις δύο χώρες για τα ιστορικά γεγονότα που θα συμπεριληφθούν στα βιβλία αυτά, ώστε να εκτίθενται όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά. Τα εγχειρίδια της ιστορίας πρέπει συγκεκριμένα να μην εξάπτουν το φυλετικό μίσος, να μην αναφέρονται σε αυτά μόνο οι περίοδοι των εντάσεων, αλλά και οι περίοδοι της ειρηνικής συνύπαρξης, να μην υπερτονίζονται οι θρησκευτικές διαφορές, αλλά η ανεκτικότητα και ο σεβασμός στη θρησκεία του άλλου και να τονίζονται τα κοινά πολιτιστικά στοιχεία των λαών και η αλληλεπίδρασή τους στην εξέλιξη της κοινωνίας του άλλου.

Η εφαρμογή όλων αυτών απαιτεί δύσκολους και λεπτούς χειρισμούς. Είναι, όμως, ένα βήμα για την εξομάλυνση των σχέσεων των δύο χωρών, αφού οι νέοι πολίτες τους θα είναι απαλλαγμένοι από τις προκαταλήψεις και τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και θα βλέπουν με λιγότερη δυσπιστία ο ένας τον άλλο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Καρταλίδης από το Νομό Σερρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΤΑΛΙΔΗΣ (Νομός Σερρών): Αξιότιμη κυρία Κανελλοπούλου, κύριε Καλλιώρα, αξιότιμε κύριε Μεταλληνέ. Καθημερινά, σχεδόν, γίνεται συζήτηση για τα εθνικά μας θέματα, τα εθνικά μας δικαιώματα και τις εθνικές μας επιτυχίες. Αυτό, όμως, που ποτέ σχεδόν δεν εμφανίζεται σε καμία συζήτηση είναι η εθνική και πολιτιστική μας εξάρτηση από τη Δύση, παρότι κατ' επανάληψη υπήρξε ως ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Σε μια εποχή που η παγκοσμιοποίηση έχει τον πρώτο λόγο, η διαφορετικότητα ως προς τη γλώσσα, την ιστορία και τον πολιτισμό είναι απειλή για την ομοιομορφία που επιβάλλουν τα οικονομικά πρότυπα ανάπτυξης. Η ελληνική γλώσσα, σε όλες τις ποικιλίες της δεν είναι ούτε κατώτερη ούτε φτωχότερη από τις γλώσσες που έχουν επικρατήσει. Απλά, οι δεύτερες είναι γλώσσες δυνάμεων που ασκούν πολιτική και οικονομική ηγεμονία στον κόσμο. Εμείς μαζί ως λαός έχουμε αποδεχθεί την κατωτερότητα της γλώσσας μας, της ιστορίας μας, της κουλτούρας μας, με αντάλλαγμα μια εικονική ευμάρεια, αποτέλεσμα της εξάρτησής μας από τις αναπτυγμένες δυτικές χώρες. Η χώρα δίνει, λοιπόν, ένα δύσκολο αγώνα επιβίωσης, όπως και η γλώσσα και ο πολιτισμός μας. Είναι ενθαρρυντικό, όμως, το γεγονός ότι παρά τις αντίξοες σημερινές συνθήκες, στις 5 ηπείρους του πλανήτη λειτουργούν 334 πανεπιστημιακά τμήματα, όπου διδάσκεται άμεσα ή έμμεσα η ελληνική γλώσσα.

Για να σταματήσουμε, λοιπόν, αυτόν τον ακρωτηριασμό της δημιουργικής σκέψης και να απελευθερώσουμε όλες εκείνες τις κοινωνικές δυνάμεις που θα διαμορφώσουν μια πολιτιστική ταυτότητα απαλλαγμένη από ξενόφερτα κακέκτυπα, απαιτείται η συνδρομή όλων. Δε θα επιρρίψω, όμως, συνάδελφοι, όπως συνηθίζεται ευθύνες στο κράτος, απεμπολώντας το δικό μας χρέος. Αναρωτηθήκατε, άραγε, ποτέ, την επίδραση των ξένων προτύπων στο λεξιλόγιο μας, τον τρόπο σκέψης μας, ακόμα και τις ενδυματολογικές μας συνήθειες; Ας μην

κατηγορούμε, λοιπόν, με τόση ευκολία το κράτος, αυτή την αδιόρατη αρχή. Ας συνειδητοποιήσουμε, κατ' αρχήν, το πρόβλημα και στη συνέχεια ας αρχίσουμε από μέσα μας την αλλαγή. Δράση χρειάζεται και αυτή ξεκινά από τη γνώση. Γνώση, καλλιέργεια, όμως, ουσιαστική που αναπτύσσει τη σκέψη και ολοκληρώνεται με την επίδειξη αγωνιστικής διάθεσης.

Φθάνει πια η αλλοτρίωση, φθάνει η υποταγή, φθάνει η ενδοτικότητα, φθάνει ο πθηκισμός. Δεν ταιριάζουν στη γενιά μας.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Λαγούδη, Επικρατείας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΓΟΥΔΗ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ στο θέμα της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Η ελληνική Κυβέρνηση δηλώνει αποφασισμένη να ασκήσει βέτο στην ένταξη της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας σε περίπτωση που αυτή συνεχίσει την προπαγανδιστική αλυτρωτική πολιτική της. Αυτή η απόφαση είναι ομολογουμένως αμφιλεγόμενη. Αφενός, ικανοποιεί πλήρως το λαϊκό αίσθημα που ζητάει την τιμωρία στην οικειοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, αφετέρου, όμως, υπάρχουν πάρα πολλές συνέπειες.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι το αν πρέπει να ασκήσουμε βέτο, αλλά το πώς θα αντιμετωπιστούν οι συνέπειες. Πρώτα από όλα, έχουμε άριστες εμπορικές σχέσεις με την Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Το 60% των επενδύσεων στα Σκόπια είναι ελληνικές και ανέρχονται, από το 2000 μέχρι το 2006, σε 262,4 εκατομμύρια δολάρια. Αυτές οι σχέσεις προφανώς θα διαταραχθούν σε περίπτωση που η Ελλάδα ασκήσει βέτο στην ένταξη των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο NATO. Αυτές οι σχέσεις, ήδη, έχουν αρχίσει να διαταράσσονται λόγω των απειλών που εξαπολύονται από την Ελλάδα και οι Σκοπιοί. Αντέχει, λοιπόν, η ελληνική οικονομία ένα τέτοιο κραδασμό αυτή τη στιγμή;

Ένα ακόμα θέμα που αξίζει την προσοχή μας είναι οι σχέσεις με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και τις Η.Π.Α.. Μέχρι στιγμής, η Ελλάδα είναι μια από τις λίγες χώρες, η οποία δεν αναγνωρίζει τη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας ως Μακεδονία. Επομένως, η άσκηση βέτο θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα, καθώς οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες έχουν πολύ καλές διμερείς σχέσεις με τη FYROM. Επιπλέον, οι Η.Π.Α. θα συνεχίσουν την πολιτική προστατευτισμού και αυτή η αποσταθεροποιητική δύναμη των Βαλκανίων θα συνεχίσει να ονομάζεται Μακεδονία από τις υπόλοιπες χώρες.

Αξίζει, λοιπόν, να ασκηθεί αυτό το βέτο; Γιατί η πλειοψηφία των Κυβερνήσεων θα συνεχίσει να την αποκαλεί δημοκρατία της Μακεδονίας. Εκεί που θέλω να καταλήξω είναι ότι από τη στιγμή δεν υπάρχει οριστική λύση, η πολιτική ηγεσία θα έπρεπε να αναλογιστεί ότι οι λύσεις θα έπρεπε να δοθούν στο τέλος της δεκαετίας του '90 και όχι τώρα την τελευταία στιγμή.

Ελπίζω, λοιπόν, ότι δεν θα υπάρξει ένα επόμενο «μακεδονικό» ή ένα επόμενο «κυπριακό», διότι η πολιτική ηγεσία θα προλαμβάνει τέτοιες καταστάσεις.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Παναγιωτοπούλου, από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, η ειρήνη εκφράζει την ενότητα και τη συμφιλίωση των ανθρώπων. Τη διάθεσή τους να ζήσουν αρμονικά μεταξύ τους απαλλαγμένοι από μίσση και αντιπαλότητες. Με την ειρήνη προάγεται ένας τρόπος ζωής που κύρια χαρακτηριστικά τους είναι η ηρεμία, η τάξη, η ασφάλεια και αξίες, όπως ο σεβασμός, η αλληλεγγύη, η ισότητα, η ελευθερία και η δικαιοσύνη, βρίσκουν το πραγματικό τους νόημα. Σε αντίθεση με τον πόλεμο που στηρίζεται στο μίσος και τη βία, σκορπά το θάνατο και την καταστροφή και συντελεί στη στασιμότητα και την οπισθοδρόμηση του πολιτισμού, η ειρήνη αποτελεί παράγοντα ευημερίας

και προόδου και γι' αυτό λατρεύτηκε από τους ανθρώπους και αποτέλεσε ύψιστο αγαθό σε όλες τις εποχές της ανθρώπινης ιστορίας.

Πιο συγκεκριμένα, όταν υπάρχει ειρήνη, οι άνθρωποι νιώθουν ασφαλείς και μπορούν να επιδοθούν στα έργα δημιουργικά, γεμάτοι αυτοπεποίθηση και πίστη στο μέλλον. Τα ανθρώπινα δικαιώματα γίνονται σεβαστά και αποδεκτά από όλους. Παράλληλα, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν καταπατείται και το άτομο δεν ταπεινώνεται ούτε κάνει απαράδεκτους συμβιβασμούς. Μέσα στο κλίμα σεβασμού της ελευθερίας και της δικαιοσύνης που προάγει, ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να ενεργοποιήσει τις δημιουργικές του δυνάμεις. Η ειρήνη υπήρξε ανέκαθεν όραμα των λαών. Όμως, όλη η ανθρώπινη ιστορία έχει στιγματιστεί από μακροχρόνιους και αιματηρούς πολέμους, που δίχασαν τους ανθρώπους καλλιεργώντας τη λογική του μίσους και της βίας.

Ο 20ος αιώνας, για παράδειγμα, σημαδεύτηκε από δύο παγκοσμίους πολέμους, με εκατομμύρια θύματα και σοβαρές υλικές απώλειες για τα κράτη που αναμείχτηκαν.

Με διακηρύξεις και συμφωνίες μεταξύ των κρατών, έγιναν κάποια βήματα για την επικράτηση της ειρήνης. Το βασικότερο αίτιο των πολέμων είναι τα οικονομικά συμφέροντα και ο ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών, για το ποιος θα υπερισχύσει. Επίσης, σημαντική αιτία των πολέμων αποτελούν και οι επεκτατικές βλέψεις διαφόρων ηγετών που, θέλοντας να ικανοποιήσουν τις πολιτικές τους φιλοδοξίες, παρασύρουν τους λαούς σε συνεχείς συγκρούσεις.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι εκτός από τους άδικους επεκτατικούς πολέμους, υπάρχουν και οι δίκαιοι πόλεμοι. Μια τέτοια περίπτωση είναι όταν ένας λαός αμύνεται για να προστατεύσει την ανεξαρτησία του ή όταν είναι σκλαβωμένος σε ξένο δυνάστη και πολεμάει για να απελευθερωθεί.

Η επιθυμία που εκφράζεται από όλους τους ανθρώπους να μην υπάρχει πόλεμος και να

εδραιωθεί η παγκόσμια ειρήνη, είναι λογική και κατανοητή, δεν είναι όμως άμεσα εφικτή. Για να επικρατήσει μια γνήσια ειρήνη, πρέπει να αλλάξουν πολλά πράγματα. Συγκεκριμένα, το σχολείο, μέσα από τη διδασκαλία διαφόρων μαθημάτων, όπως είναι η ιστορία και η λογοτεχνία, μπορεί να δώσει έμφαση στα δεινά που δημιουργεί ο πόλεμος και να καλλιεργήσει τα φιλειρηνικά αισθήματα του ατόμου. Αν στο επίκεντρο της παιδείας τοποθετηθεί η αγάπη και ο σεβασμός προς τον άνθρωπο, τότε μόνο είναι δυνατό να υπάρξουν πολίτες, ικανοί να δημιουργήσουν έναν ειρηνικό κόσμο.

Η ειρήνη είναι πολύτιμη για τον άνθρωπο. Είναι ένα αγαθό, για το οποίο αξίζει κανείς να αγωνισθεί. Γενικά, επιβάλλεται όλοι μας να συνειδητοποιήσουμε ότι η πρόοδος και η ευτυχία του συνόλου εξαρτώνται από την ειρήνη και να αγωνιζόμαστε συλλογικά και με κάθε τρόπο για την εδραίωσή της. Με την ειρήνη, το όραμα για μια παγκόσμια κοινωνία χωρίς ισχυρούς και αδύναμους, χωρίς κυρίαρχους και κυριαρχημένους, μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τατιάνα Μπουχτέεβα, από το Νομό Λακωνίας.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΜΠΟΥΧΤΕΕΒΑ (Νομός Λακωνίας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η χώρα μας φιλοξενεί πολλούς πρόσφυγες και μετανάστες, που έχουν έρθει από όλες τις χώρες του κόσμου, είτε για οικονομικούς είτε για πολιτικούς λόγους. Όλοι ψάχνουν ένα καλύτερο μέλλον για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Αυτές οι μειονότητες αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα, όπως είναι η φτώχεια, η εκμετάλλευση κ.λπ., καθώς η πλειονότητα των ντόπιων τους αποδέχεται με δυσκολία.

Βασικό χρέος της Πολιτείας είναι η λύση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες. Καταρχήν, πρέπει να λυθούν τα προβλήματα παραμονής των πιο παλιών μεταναστών, ιδίως των παιδιών που φοιτούν στα ελληνικά σχολεία. Αυτά τα παιδιά έχουν μεγαλώσει στην Ελλάδα και τη θεωρούν πατρίδα τους, γι' αυτό πρέπει να τους δοθεί η

ελληνική υπηκοότητα. Πρέπει να παρθούν ιδανικά μέτρα, ώστε η κοινωνία να ενημερωθεί σωστά και να δεχθεί τους μετανάστες ως ίσους, με τα ίδια δικαιώματα στη ζωή.

Το κράτος, ξεκινώντας απ' τα σχολεία, πρέπει να λάβει μέτρα για την προστασία των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων των αλλοδαπών. Τα παιδιά των μεταναστών έχουν τα ίδια δικαιώματα με τα ελληνόπουλα. Πρέπει το κράτος να θεσπίσει και γι' αυτά την υποχρεωτική εννιάχρονη εκπαίδευση και να τους παρέχει ειδικά προγράμματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας. Όλα τα παιδιά αξίζουν ένα καλύτερο μέλλον. Αυτό είναι αδύνατο να επιτευχθεί χωρίς την ύπαρξη της ισότητας. Επιπρόσθετα, πρέπει να καταργηθεί το ετήσιο παράβολο, για όσο διάστημα σπουδάζουν τα παιδιά, γιατί πολλοί γονείς δυσκολεύονται οικονομικά, με αποτέλεσμα να ξεγράφουν τα παιδιά τους από τα σχολεία, υποχρεώνοντας τα να δουλεύουν από μικρή ηλικία για μια εξευτελιστική αμοιβή.

Προτείνω να γίνει πιο οργανωμένη προσπάθεια καταστολής της λαθρομετανάστευσης. Μια χώρα δεν μπορεί να δέχεται όσους δεν μπορεί να θρέψει. Πρέπει να παρθούν μέτρα, ώστε να τιμωρούνται οι εκμεταλλευτές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που εμπορεύονται τους ανθρώπους στη θάλασσα. Ας συνειδητοποιήσουμε πως βοηθούν την Ελλάδα, καθώς εργάζονται σκληρά. Τα παιδιά τους, όπως και τα δικά μας παιδιά, αποτελούν το μέλλον αυτής της χώρας.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Κούμεττος από την Κύπρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΕΤΤΟΣ (Κύπρος): Αγαπητοί φίλοι, θα ήθελα να θίξω ένα θέμα που απασχολεί εμένα και τους συμπατριώτες μου, την εισβολή του 1974 και τη συνεχή αδιαφορία της ελληνικής κυβέρνησης στις τουρκικές προκλήσεις.

Το 1974, επιχειρήθηκε με επιτυχία η τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Από τότε, το μισό νησί είναι υπό τουρκικό ζυγό. Εκκλησίες καταστρέφονται, άσχετα με το αν είναι ορθόδοξες ή

καθολικές. Οι τουρκικές προκλήσεις είναι συνεχείς, τόσο στο ελληνικό Αιγαίο όσο και στη νότια Κύπρο, με την εύρεση του πετρελαίου, με αποτέλεσμα τουρκικά πλοία να βρίσκονται στα σύνορα του νησιού.

Η ελληνική αδιαφορία είναι συνεχής και δεν γνωρίζω το λόγο. Το 1931 και το 1950 ήταν καθοριστικές στιγμές για τον κυπριακό ελληνισμό και το διακαή πόθο του για ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα. Αυτός ο πόθος, για κάποιο περίεργο λόγο, τα τελευταία χρόνια χάθηκε. Μετά την εισβολή του 1974, σπάνια ακούμε τον όρο «ένωση στην Κύπρο» κυρίως από τα πολιτικά πρόσωπα. Πραγματικά, διερωτώμαι το λόγο, από τη στιγμή που η Κύπρος είναι ένα νησί ελληνικότατο με ελληνικές ρίζες και ελληνική ιστορία.

Για την αντιμετώπιση των τουρκικών προκλήσεων στο Αιγαίο και στην Κύπρο, θα πρότεινα τη δημιουργία ενός μισθωτού σύγχρονου ελληνοκυπριακού στρατού, που θα είναι σε θέση να υπερασπισθεί την εθνική αξιοπρέπεια τόσο των Κυπρίων όσο και των Ελλήνων.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή από την ελληνική Κύπρο.

Ονομάζομαι Ηλίας Καλλιώρας. Θα ήθελα με τη σειρά μου να σας καλωσορίσω στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Είμαι εννέα χρόνια Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου και συμμετέχω στη συγκεκριμένη Επιτροπή για πάνω από πέντε χρόνια. Συμμετέχω, επίσης, στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και είμαι Πρόεδρος της Επιτροπής για τον Ισολογισμό και Απολογισμό του Κράτους.

Πρέπει να σας πω ότι, όταν ήρθα στη Βουλή ως νέος Βουλευτής, ένοιωθα ένα δέος και μια υποχρέωση προς τους πολίτες. Ο πολιτικός έχει να κάνει κυρίως δύο πράγματα: Το ένα είναι να μεταφέρει τις επιθυμίες, τις προσδοκίες, τις ανάγκες και τα προβλήματα των πολιτών στη Βουλή, για να τροχοδρομηθούν λύσεις. Σε άλλες περιπτώσεις, που αφορούν πιο σοβαρά

θέματα, που είναι δύσκολο να τα κατανοήσουν οι πολίτες, όπως είναι η μεταρρυθμιστική συνθήκη, που είναι πολύπλοκο θέμα, εκεί πρέπει να εγγυάται ότι θα πάρει αποφάσεις ως αγαθοεργός κηδεμόνας, βυθίζοντας τη συνείδησή του και τη σκέψη του για το καλό της χώρας και των πολιτών.

Πρέπει να σας πω, ότι ειδικότερα γι' αυτή την Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων έχει ένα ιδιαίτερο βάρος. Πριν λίγα χρόνια, και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο σημερινός εξοχότατος κ. Κάρολος Παπούλιας ήταν Πρόεδρος αυτής της Επιτροπής. Εδώ, συζητούνται θέματα που αφορούν την εθνική άμυνα και την εξωτερική μας πολιτική. Πρέπει να σας πω ότι όλοι είμαστε πατριώτες. Δεν υπάρχει κανείς Έλληνας, που να μην είναι πατριώτης. Βεβαίως, όταν ερχόμαστε και παίρνουμε το βήμα ή ο καθένας σκέφτεται πώς θα προσεγγίσει ένα θέμα εξοπλισμών ή οποιοδήποτε άλλο θέμα, λειτουργεί πιο πολύ από την εθνική ταυτότητα και πλευρά. Δηλαδή, τα κόμματα υπάρχουν, υπάρχουν οι απόψεις – και ευτυχώς υπάρχουν διαφορές. Επειδή συμμετέχω σε τέσσερις Επιτροπές, όταν μιλώ για θέματα εθνικής άμυνας και εξωτερικής πολιτικής, μέσα μου νοιώθω ένα διπλό φόβο, μην κάνουμε λάθη, μήπως και δεν προσεγγίσουμε τα πράγματα σωστά.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι αυτή η Επιτροπή έχει έναν άξονα. Το άκουσα πριν από τρεις Έφηβους Βουλευτές με τη λέξη «ειρήνη». Σε αυτή την Επιτροπή δουλεύουμε, πέρα από το συμφέρον του τόπου και της Ελλάδας, η «ομπρέλα» είναι η ειρήνη. Αυτό που θέλουμε να διασφαλίσουμε είναι να ζουν καλύτερα οι πολίτες από την μια μεριά, αλλά εμείς να προσπαθήσουμε να κάνουμε αυτά που πρέπει, έτσι ώστε να υπάρχει ειρήνη, για να μπορούμε να λειτουργούμε ελεύθερα όλοι μας.

Εγώ και η συνάδελφός μου από το Νομό Ηλείας, που προήδρευε πριν λίγο, έχουμε διπλή χαρά που αυτή τη στιγμή βρίσκονται στην αίθουσα και στην Ολομέλεια που έρχονται από την Κύπρο – ακούσαμε πριν λίγο τον Έφηβο Βουλευτή από την Κύπρο μας, τον Γιώργο

Κουμέτο, από τη Γερμανία, δηλαδή από την ομογένεια. Εδώ, έχουμε και μια άλλη «ομπρέλα». Μιλάμε Ελλάδα, Έλληνες και ελληνισμό. Γι' αυτό, είναι διπλή η χαρά μας, μαζί με την κυρία Κρινιώ Κανελλοπούλου και τον Πατέρα Μεταλληνό, να έχουμε όλους τους Έλληνες μαζί. Η Ελλάδα είναι ιδέα, είναι αγάπη, είναι σεβασμός στον εαυτό μας.

Τα θέματα που συζητούνται σε αυτή την Επιτροπή έχουν να κάνουν, όπως ακούσαμε, με το Σκοπιανό, τα Βαλκάνια, τις σχέσεις μας με την Τουρκία, τις σχέσεις της Τουρκίας με την Ε.Ε., τη μετανάστευση, τους πρόσφυγες, την παγκοσμιοποίηση κ.α.. Είναι μια σειρά θεμάτων, τα οποία είναι εξαιρετικά σημαντικά, γιατί αυτή η Επιτροπή έχει έναν άξονα. Τη διατήρηση της ειρήνης, την ισχυρή Ελλάδα και τους Έλληνες να λειτουργούν υπό καθεστώς ειρήνης, το πρώτιστο αγαθό που μπορεί να έχουμε.

Μετά από αυτή την εισαγωγή μου, θα ήθελα να συνεχίσουμε με την Έφηβο Βουλευτή, Καλλιόπη Δήμητρα Ζαχαριάδη.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ (Νομός Μαγνησίας): Αν φανταστούμε μια συνηθισμένη γειτονιά σε μια ελληνική πόλη, τότε θα συνειδητοποιήσουμε ότι οι σχέσεις μεταξύ των κατοίκων, τις περισσότερες φορές, δεν είναι αυτές που κάποιος θα περίμενε. Διενέξεις, λογομαχίες και γενικότερα ένα κλίμα όχι τόσο ευχάριστο. Όταν όλα αυτά συμβαίνουν σε ένα μικρό γεωγραφικό χώρο, είναι εύκολο να αντιληφθούμε τι μπορεί να συμβεί αν αυτή η γειτονιά εκτείνεται στα γεωγραφικά όρια δύο χωρών. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στις σχέσεις Ελλάδος – Τουρκίας, αν και γείτονες χώρες. Οι Τούρκοι καθημερινά παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο και τα εγχώρια ύδατα, διεκδικώντας ηγετική θέση στο Αιγαίο, προσπαθώντας να προσαρτήσουν ελληνικές βραχονησίδες. Ωστόσο, ο πόλεμος, ευτυχώς, δεν ξεσπά, χάρη στη διαλλακτικότητα και του ελληνικού λαού. Η Ελλάδα πάντα αποτελούσε τροχοπέδη στην επεκτατική τουρκική πολιτική. Η Τουρκία συνεχώς αποθρασύνεται, διεκδικώντας το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο της περιοχής Κασπίας, δυσχεραίνοντας τις σχέσεις τους. Αναμφισβήτητα,

το πλήγμα από τον τουρκικό ζυγό και το κυπριακό έχει χαραχτεί στις μνήμες των Ελλήνων και κάθε προσπάθεια συμφιλίωσης των δύο χωρών καταλήγει σε αποτυχία, αφού οι Τούρκοι εμμένουν στην ύπαρξη δύο πραγματικότητων στην Κύπρο.

Σε μια περίοδο που η Τουρκία επιδιώκει απεγνωσμένα την αναγνώριση της θέσης της στην ευρωπαϊκή γειτονιά, τίθεται το ερώτημα αν είναι δυνατή η ένταξη μιας χώρας εκτός των ορίων της ευρωπαϊκής ηπείρου. Η Ελλάδα αποτελεί κράτος – μέλος της Ε.Ε. από το 1979 και πάντα αναγνωρίζονταν τα σύνορα της χώρας μας ως εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης. Στο προσκήνιο, όμως, έρχεται η Τουρκία. Εάν μάλιστα υπάρχουν δύο χώρες στην Ε.Ε., των οποίων αποτελεί από τα κύρια εθνικά ζητήματα η προσάρτηση της Τουρκίας, ως κράτος – μέλος, αυτές είναι η Ελλάδα και η Κύπρος. Το ζητούμενο είναι μια Τουρκία εξευρωπαϊσμένη, κοινωνικά και πολιτικά ώριμη, με προηγούμενη, όμως, επίλυση ποικίλων προβλημάτων. Δηλαδή, αν επιθυμεί η Τουρκία να λέγεται ευρωπαϊκή χώρα, οφείλει να ακολουθήσει το ευρωπαϊκό παράδειγμα και να παραδεχθεί τις πολυάριθμες γενοκτονίες, να ζητήσει συγνώμη γι' αυτές και να δώσει εγγυήσεις στην ανθρωπότητα ότι δεν θα τις επαναλάβει, καθώς στη μνήμη μας δεν υπάρχει δίψα εκδίκησης, παρά μόνο αγωνία να μην ξεχάσουμε.

Επιπρόσθετα, η Τουρκία επιβάλλεται να εφαρμόσει το πρωτόκολλο της τελωνιακής ένωσης με την Κύπρο και τα άλλα κράτη – μέλη της Ε.Ε., να ανοίξει τα αεροδρόμια και τα λιμάνια της στα κυπριακά αεροπλάνα και πλοία. Παράλληλα, επιτακτική κρίνεται η βελτίωση των συνθηκών κράτησης στις φυλακές και ο πλήρης σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μη λησμονούμε, άλλωστε, ότι συχνά Πόντιοι και Άραβες δολοφονούνταν στα βασανιστήρια στα περιβόητα λευκά κελιά.

Ολοκληρώνοντας τις σκέψεις μου, υπογραμμίζω πως η ένταξη της Τουρκίας φαίνεται λογική, υπό το πρίσμα των 15-20 χρόνων, εφόσον, βέβαια, θα έχει ανταποκριθεί η τελευταία στις προϋποθέσεις που θέτει η Ε.Ε..

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Γερμανός, από την Β΄ Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ (Β΄ Αθηνών): Ξεκινώντας, θα ήθελα να πω ότι η ιστορία ό,τι γράφει, δεν ξεγράφει. Αναρωτιέμαι τι θα σκεφτόταν ο Ηλιάκης ή ο Σολομός Σολομού αν άκουγε για κοινή ελληνοτουρκική ιστορία και τι θα σκεφτόταν και ο Παύλος Μελάς αν άκουγε ότι τα οικονομικά έχουν μεγαλύτερη σημασία από τη Μακεδονία.

Αγαπητοί συμμαθητές, είμαστε εδώ σήμερα για να συζητήσουμε τα θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας που αφορούν τη χώρα μας. Αρχικά, θα ήθελα να τονίσω πως η χώρα μας κατέχει μια σημαντική στρατηγική θέση στην πιο θερμή πλευρά του πλανήτη, πράγμα που φάνηκε και στον πρόσφατο πόλεμο στο Λίβανο. Παράλληλα, είναι μέλος διάφορων διεθνών οργανισμών ενώ διαθέτει και ένα ισχυρό στρατό. Παρόλα αυτά, η χώρα μας εξακολουθεί να χρησιμοποιεί, ως διπλωματικό όπλο, μόνο την άσκηση βέτο, αν και πρόσφατα έγιναν βήματα προς την εκμετάλλευση της γεωστρατηγικής της θέσης με τη δημιουργία αγωγών και τις απευθείας αναθέσεις για τις αγορές όπλων, πράγματα τα οποία μας απέφεραν ένα νέο ισχυρό σύμμαχο. Παρόλο που οι Η.Π.Α. θεωρούνται παραδοσιακός μας σύμμαχος, η στάση της απέναντι στα εθνικά μας θέματα είναι αρνητική, ίσως γιατί θεωρούν πλέον δεδομένο ότι δεν θα συναντήσουν μια δυναμική αντίδραση από την πλευρά μας. Άρα, θα αναγνώριζαν οι Η.Π.Α. ως Μακεδονία τα Σκόπια αν η ελληνική Κυβέρνηση την απειλούσε με κλείσιμο της βάση της Σούδας, άρα και έμμεσο «ξεκρέμασμα» του 7ου στόλου και των γραμμών ανεφοδιασμού των στρατευμάτων της στο Ιράκ. Αν υποθέσουμε ότι η χώρα μας δεν θέλει να εναντιωθεί στις Η.Π.Α., τι θα γινόταν αν, ως αντάλλαγμα για την άρση της αναγνώρισης των Σκοπίων ως Μακεδονία, η χώρα μας προσέφερε στις Η.Π.Α. μια ελληνική δύναμη για το Ιράκ, η οποία θα σήμαινε αποχώρηση από το Ιράκ Αμερικανών στρατιωτών, ένα θέμα το οποίο «καίει» τις Η.Π.Α.. Μήπως θα πρέπει να πολεμάμε για την Ελλάδα, πέρα από τα σύνορά της;

Πέρα από τις Ελληνοατλαντικές σχέσεις σε ό,τι αφορά στο Μακεδονικό, μπορούν να γίνουν και άλλες κινήσεις. Εάν η Ελληνική Κυβέρνηση δώσει προνόμια στους Έλληνες επιχειρηματίες των Σκοπίων, με σκοπό τον επαναπατρισμό των επιχειρήσεών τους, σε συνεργασία με ένα πλήρες εμπάργκο, τα Σκόπια θα κληθούν να αντιμετωπίσουν ένα τεράστιο οικονομικό πλήγμα, αλλά και μία αύξηση της ανεργίας, με αποτέλεσμα να προκύψουν κοινωνικές αναταραχές, οι οποίες μπορεί να οδηγήσου στο διαχωρισμό των Σκοπιανών με βάση τα εθνικά τους χαρακτηριστικά, κοσσυφοπεδιώνοντας τα Σκόπια. Πώς θα αντιδρούσαν τα Σκόπια σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο διάσπασης; Θα δέχονταν ή όχι τους όρους μας;

Το Μακεδονικό δεν είναι το μόνο εθνικό θέμα. Σε ό,τι αφορά στα Ελληνοτουρκικά, η Ελλάδα θα πρέπει να πάψει να κάνει μονομερή βήματα, καθώς η γλώσσα της φιλίας είναι άγνωστη για τους Τούρκους. Η γλώσσα που γνωρίζουν καλά είναι αυτή της ισχύος. Έτσι, αποτελεί σχεδόν μονόδρομο μια επιθετική πολιτική, η οποία συνεπάγεται με ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων, πράγμα που μπορεί να συνεχίσει να γίνεται με την αγορά νέων φρεγατών, ένα πρόγραμμα που έχει κολλήσει, βλήματα τύπου κρουζ, σαν κι αυτά που αγόρασε προσφάτως η Τουρκία, περαιτέρω υποβρυχίων, αεροσκαφών τέταρτης γενιάς, ενός πλοίου αμφίβιων επιχειρήσεων, την αύξηση της θητείας και της πειθαρχίας, την καλύτερη εκπαίδευση, τη δημιουργία ανεξάρτητης διοίκησης ειδικών επιχειρήσεων, που θα περιλαμβάνει τις Δυνάμεις Υποβρυχίων Καταστροφών, το Ε.Τ.Α., τις Μοίρες Αμφίβιων Καταδρομών, τους αλεξιπτωτιστές, τη 31η Μοίρα Ειδικών Επιχειρήσεων και τέλος, την ενίσχυση των Α.Σ.Δ.Ε.Ν..

Πέρα από αυτά, σημαντικό ρόλο θα παίξει και η συνεργασία με την Κύπρο, κάτω από τη σκέπη του ενιαίου αμυντικού χώρου και της πλήρους εφαρμογής δόγματος αυτού, αλλά και η συνεργασία μέσω της Ε.Υ.Π. με τους Κούρδους, οι οποίοι αποτελούν ένα σημαντικό παράγοντα για τον οποίο η Τουρκία ανησυχεί διατηρώντας στη περιοχή τους 4 – 5 Σώματα στρατού.

Ένα ακόμη ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει είναι και ο αλβανικός εθνικισμός και τα λεγόμενα περί τσαμουριάς. Η άμεση αντιμετώπιση του θέματος θα πρέπει να γίνει με βάση τη συνεργασία της κυβέρνησης με την Ε.Υ.Π., προς την οποία πρέπει να διοχετευτούν κονδύλια και δυναμικό.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Καζαντζίδη από την Α΄ Αθηνών.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ (Α΄ Αθηνών): Αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητέ πατέρα Μεταλινέ, η κοινή λογική λέει πως η γλώσσα, η ιστορία, οι παραδόσεις και τα μνημεία ενός λαού είναι η ταυτότητά του. Η Ελλάδα, έχοντας όχημα τη γλώσσα την Ελληνική, προσέφερε στην ανθρώπινη ιστορία το λόγο, το πνεύμα δηλαδή, τη φιλοσοφία, την ποίηση. Η κοινή λογική λέει πως μέσα στην Αρχαία Ελληνική Γραμματεία και στην τέχνη θα έπρεπε να βρίσκεται η βάση της Ελληνικής εκπαιδευτικής πολιτικής, γιατί η κοινή λογική λέει πως μέσα στην παράδοση ενός έθνους, συντελείται η πραγματική και η δημιουργική εξέλιξη ανά τους αιώνες. Η κοινή λογική λέει πως μία χώρα με πολιτισμό και ιστορία μακραίωνη όσο και ο κόσμος τούτος θεωρείται πλούσια και κληροδοτεί την ιστορία της ως μνήμη ανεκτίμητη στους νεότερους, διδάσκεται από αυτήν και αποκτά, εκτός από εθνική, και πολιτική συνείδηση. Η κοινή λογική λέει πως η χώρα που εμπνεύστηκε το δημοκρατικό πολίτευμα, δεν θα μπορούσε ποτέ να εγκαταλείψει τις πολιτικές της δομές σε ατονία και χαλαρότητα. Η κοινή λογική λέει πως ένας λαός που έκανε οίστρο της ζωής το φόβο του θανάτου, που αγάπησε το θεό του χωρίς φανατισμούς, υπερβαίνοντας κάθε έννοια φυσικού νόμου, δεν φοβάται να γίνει πολίτης του σύγχρονου κόσμου. Δεν φοβάται να αγκαλιάσει άλλους λαούς, να γνωρίσει διαφορετικές συνήθειες, να ζυμωθεί μέσα σε νέες συνθήκες, χωρίς να χάνει την ταυτότητά του.

Εξάλλου, στην ορθόδοξη πίστη μας, η αγάπη ήταν πάντα η ουσία της αληθινής νέας τάξης πραγμάτων. Μέσα σ' αυτή, ζούμε εμείς 2.000 χρόνια τώρα, χωρίς να φοβόμαστε να

αγωνιστούμε για ελευθερία, δικαιοσύνη, ανεξαρτησία. Η κοινή λογική θεμελιώνει το χρέος της Ελληνικής Κυβέρνησης να προστατεύει το υπό διωγμό Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως που σταυρώνεται σιωπηλά κάθε μέρα. Θεμελιώνει το χρέος της Ελληνικής Κυβέρνησης να μην υποχωρεί στις τουρκικές προκλήσεις και παραβιάσεις, όπως αυτή του κάζους μπέλι και να διεκδικεί ότι αποτελεί κατοχυρωμένο δικαίωμά της. Θεμελιώνει το χρέος της Ελληνικής Κυβέρνησης να συγγράφει την ιστορία μας με όλα της τα πτώματα και στις Πλαταιές και στην Αλαμάνα και στη Σμύρνη και στα Βουρλά, όπου οι ζωντανοί πατούσαν πάνω στους πεθαμένους για 30 χιλιόμετρα. Αλλά και στα Καλάβρυτα και στη Κονισά και στον Εμφύλιο και στην Πόλη και στο Πολυτεχνείο και στην Κύπρο και στα Ίμια. Θεμελιώνει το χρέος της εκάστοτε κυβέρνησης να μην διαπραγματεύεται το όνομα της Μακεδονίας, ακόμα κι αν διαταράξει τις σχέσεις της με άλλες χώρες και να διατηρεί αξιόμαχες και υπερήφανες τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, μέχρις ότου οι όμορες χώρες γίνουν οι φίλοι που ονειρευόμαστε.

Η κοινή λογική λέει ότι η μητέρα πατρίδα δεν ξεχνά τα παιδιά της όσο μακριά κι αν βρίσκονται και φροντίζει για τη διατήρηση της εθνικής τους ταυτότητας. Η κοινή λογική λέει πως η Κύπρος είναι κοντά και πως η προσπάθεια για ικανοποίηση των δικαιών της μεγαλονήσου θα έπρεπε να είναι αυτονόητη επιδίωξη της Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Σ' αυτή τη χώρα, δεν υπάρχει κοινή λογική. Κάπου χάθηκε το νήμα της συνέχειας. Ξεχάσαμε να ζούμε και να μαθαίνουμε με ειλικρίνεια, να αναζητούμε, να αγωνιζόμαστε, να ανακαλύπτουμε, να πάσχουμε και να σωζόμαστε ταξιδεύοντας. Θα πρότεινα να πάμε προς όπισθεν για να πιάσουμε το νήμα από εκεί που το χάσαμε, γιατί, όπως λέει ο Βαλαωρίτης, δεν είμαστε ακόμα όλοι σκλάβοι και συνεχίζει.

Συμφωνώ με αυτούς που λένε πως ο τρόμος κρατάει τις γλώσσες δεμένες και τα στόματα κλειστά, ως ένα σημείο. Υπάρχει ένα σημείο που σπάει η ράχη της καμήλας με ένα άχυρο. Το σημείο αυτό κανείς δεν ξέρει πότε θα έρθει, αλλά πάντοτε έρχεται.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ασημίνα Σαράντη από το Νομό Αχαΐας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΡΑΝΤΗ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε και αξιότιμε πατέρα Μεταλινέ. Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των μεταναστών και προσφύγων και πιο συγκεκριμένα σε εκείνους που κατακλύζουν την τοπική κοινωνία της Πάτρας. Όλοι γνωρίζουμε ότι στο παρελθόν η Ελλάδα κατάφερε να ενσωματώσει με επιτυχία μεταναστευτικά ρεύματα, τα οποία αναζητούσαν καταφύγιο στη χώρα μας. Σήμερα αντιμετωπίζει μία παρόμοια κατάσταση, κατά την οποία πολιτικοί και οικονομικοί μετανάστες της Μέσης Ανατολής διαλέγουν τη χώρα μας ως μέσο διαμονής ή διαφυγής, κάτι που σαφώς δημιουργεί πολλά προβλήματα αφού η χώρα μας, αυτή τη στιγμή, αδυνατεί κατά τα φαινόμενα, να τους αφομοιώσει ή και να τους εμποδίσει την είσοδο, με αποτέλεσμα όσοι αναζητούν εξόδους διαφυγής προς την Ευρώπη, συνωστίζονται στα λιμάνια και στα σύνορα της χώρας, περιμένοντας την κατάλληλη ευκαιρία, η οποία για τους περισσότερους δεν έρχεται ποτέ. Έτσι, σε περιοχές όπως η Πάτρα, μεγάλοι αριθμοί λαθρομεταναστών, κατά κύριο λόγο Αφγανών τον τελευταίο χρόνο, καταλήγουν να ζουν υπό άθλιες συνθήκες. Η εξαθλίωση, η συσσώρευσή τους και η έλλειψη προοπτικής και λύση του προβλήματός τους, αργά ή γρήγορα θα οδηγήσει σε εκρηκτικές καταστάσεις. Φημολογείται ότι στην Πάτρα αυτή τη στιγμή βρίσκονται περίπου 4.000 Αφγανοί. Είναι σχεδόν σίγουρο, για να μην πούμε βέβαιο, ότι ο αριθμός τους πολύ σύντομα θα αυξηθεί, υποβιβάζοντας, κατ' αυτό τον τρόπο, το βιοτικό επίπεδο των πολιτών. Εκφράζονται φόβοι δηλαδή, για τη δημόσια υγεία και ασφάλεια.

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς για να αποφύγουμε και να καταστείλουμε τέτοιου είδους προβλήματα; Βασικό μέτρο πρόληψης αποτελεί ο αυστηρός έλεγχος των συνόρων και η επιβολή προστίμων στους λεγόμενους λαθρέμπορους. Πρωταρχικό μέτρο αντιμετώπισης πιστεύω πως θα ήταν η καταμέτρηση του αριθμού τους και η κατανομή τους ανά ηλικία, φύλο,

τόπο καταγωγής, επάγγελμα και αιτία μετανάστευσης. Κατ' αυτό τον τρόπο, θα μας δοθεί η δυνατότητα να κατανοήσουμε την ουσία του προβλήματος, για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπισή του. Απαραίτητη είναι η συνεργασία των μελών της Ε.Ε. και των διεθνών οργανώσεων για τη μέριμνα εκείνων που βρίσκονται στην ευρωπαϊκή επικράτεια. Δηλαδή, τα ευρωπαϊκά κράτη θα μπορούν, με τη συνεργασία τους φυσικά, να καταλείμουν επιτυχώς τα κατάλληλα πρόσωπα στις κατάλληλες θέσεις και όπου υπάρχει ζήτηση.

Επίσης, θα ήταν σημαντικό η Ελλάδα, μέσω της συμμετοχής της σε διεθνείς επιτροπές, να αναλάβει ενεργό δράση στη διευθέτηση των οικονομικών και πολιτικών προβλημάτων των χωρών από τις οποίες έρχονται οι πρόσφυγες. Τέλος, θα ήταν συνετό να αναλογιστούμε τους πραγματικούς σκοπούς της μετανάστευσής τους. Έρχονται όντως με φιλικές διαθέσεις ή μήπως υπάρχει κάτι που μας διαφεύγει;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Μιχαηλίδης, Β΄ Θεσσαλονίκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ζούμε σε μια εποχή γρήγορων αλλαγών, τεχνολογικής προόδου που υπόσχεται, υποτίθεται, ένα ευοίωνο μέλλον. Δυστυχώς, όμως, ο πολιτισμός μας αντιμετωπίζει μεγάλη κρίση. Στο βωμό των οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων, θυσιάζονται λαοί. Η ανθρώπινη ζωή φαίνεται να μην έχει καμία αξία μπροστά στο αδηφάγο σύγχρονο διεθνές πολιτικοοικονομικό σύστημα και το λέω αυτό, διότι οι αριθμοί σχετικά με τον υποσιτισμό και τη φτώχεια στον τρίτο κόσμο είναι αμείλικτοι.

Στην εποχή της αφθονίας και της κατανάλωσης, από τα 6 δισεκατομμύρια και πάνω του γήινου πληθυσμού, 1,3 περίπου δισεκατομμύρια εργαζόμενοι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ 190 περίπου εκατομμύρια είναι άνεργοι. Ειδικά στις υποανάπτυκτες χώρες, ο υποσιτισμός, οι αρρώστιες - κυρίως το AIDS - η έλλειψη νερού και ο αναλφαβητισμός

μαστίζουν τον ταλαίπωρο πληθυσμό. Την ίδια ώρα, εκατοντάδες χιλιάδες σκοτώνονται σε πολέμους, εμφύλιους και μη. Σ' ένα κόσμο που ξοδεύει περίπου 1 τρισεκατομμύριο το χρόνο για στρατιωτικά προγράμματα, ένα ποσό που ισούται με το εισόδημα σχεδόν του μισού πληθυσμού του πλανήτη, 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι στερούνται τη βασική περίθαλψη υγείας. Σ' αυτή την εφιαλτική σκιαγράφιση, τα παιδιά είναι τα πιο τραγικά θύματα. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Ο.Η.Ε. για τη Γεωργία και την Απασχόληση, κάθε πέντε δευτερόλεπτα πεθαίνει ένα παιδί από πείνα. Η πείνα, επιπλέον, σκοτώνει περισσότερο από πέντε εκατομμύρια ενήλικους το χρόνο.

Γεγονός είναι ότι με τη βιομηχανική επανάσταση ξεπεράσαμε αυτό που ο Μάλθους αποκάλεσε «πληθυσμιακή πίεση». Σήμερα, η γη παράγει αρκετά τρόφιμα για όλους. Παρόλα αυτά, εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι δεν μπορούν να επιβιώσουν. Γιατί, λοιπόν, μένουν πεινασμένοι τόσο άνθρωποι στον πλανήτη; Το πρόβλημα, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν έγκειται στην παραγωγή, αλλά στη διανομή. Για όλους αυτούς που λιμοκτονούν, οι λέξεις «ελευθερία», «δημοκρατία», «ανθρώπινα δικαιώματα» ή τους είναι άγνωστες ή τους φαίνονται εμπαιγμός, καθώς το μόνο που ζητούν οι δυστυχισμένοι αυτοί άνθρωποι είναι να φάνε. Αλλά οι «πολλά έχοντες» ούτε αυτό δεν τους παρέχουν. Χρειάζονται τα χρήματα για πιο προσοδοφόρες επενδύσεις.

Βορράς και Νότος δεν είναι απλές γεωγραφικές αναφορές, αλλά συνιστούν κοινωνικοπολιτικές κατηγορίες που σηματοδοτούν τη σύγχρονη μεγάλη σύγκρουση ανάμεσα στον πλούτο και τη φτώχεια. Η υπανάπτυξη είναι το σοβαρότερο επακόλουθο της αποικιοκρατίας που οδήγησε στην εξαρτημένη οικονομία των υπανάπτυκτων χωρών από τα μητροπολιτικά κέντρα. Τα αναπτυσσόμενα κράτη, μετά την κατάρρευση της αποικιοκρατίας, λόγω ιδιοτελών οικονομικών συμφερόντων, κρατούν τις τριτοκοσμικές χώρες σε χαμηλό επίπεδο ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας τα μέγιστα δυνατά οφέλη, όπως εξασφάλιση φτηνού εργατικού

δυναμικού και μείωση του κόστους παραγωγής.

Η σύγχρονη, λοιπόν, μορφή κυριαρχίας των δυνατών χωρών είναι η νεοαποικιοκρατία που επιτρέπει τις μεγάλες δυνάμεις να διατηρούν την κυριαρχία τους στις υπανάπτυκτες χώρες, όχι πια με την πολιτική τους δύναμη, αλλά με τη μορφή της οικονομικής βοήθειας. Βοηθούν με αποστολή χρημάτων, αλλά, σαν αντάλλαγμα, ζητούν οικονομικές διευκολύνσεις και πολιτικές παραχωρήσεις. Οι μεγάλες δυνάμεις πολλαπλασιάζουν τις επεμβάσεις τους, προκειμένου να υπαρπάξουν τον πλούτο και τις πρώτες ύλες του τρίτου κόσμου και να τον ελέγξουν πολιτικά. Για παράδειγμα, με το πρόσχημα του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν ενισχύσει την παρουσία τους και στην Αφρική. Η Ουάσιγκτον, έχοντας επίγνωση της εξάρτησής της από τις στρατηγικές πρώτες ύλες, πολλαπλασιάζει τις πολιτικές και στρατιωτικές συμφωνίες με πολλές αφρικανικές χώρες, για να εξασφαλίσει σίγουρο ανεφοδιασμό. Ο στρατός, οι πετρελαϊκές εταιρείες και οι αμερικανικές εταιρείες συμβούλων για θέματα ασφάλειας αυξάνουν την επιρροή τους.

Η έλλειψη παιδείας και η αμάθεια, απ' την άλλη, την οποία συντηρούν οι μεγάλες δυνάμεις, διαιωνίζουν τις προκαταλήψεις και τις δεισιδαιμονίες των κατοίκων των χωρών αυτών, με αποτέλεσμα τη διατήρηση της υπανάπτυξης. Οι άνθρωποι αυτοί δεν μπορούν να πάρουν πρωτοβουλίες και να βελτιώσουν το επίπεδο ζωής τους. Οι μητροπόλεις τούς κρατούν απαίδευτους, καθώς τους βλέπουν ως πηγή εκμετάλλευσης. Για να επιβιώσουν, αναγκάζονται να εργαστούν σε άθλιες συνθήκες, λαμβάνοντας πενιχρά ημερομίσθια ενώ παρατηρούνται απaráδεκτα φαινόμενα παιδικής εργασίας και εκμετάλλευσης. Μοιραία, η ένδεια και ο υποσιτισμός εξαχειώνει ηθικά τους ανθρώπους αυτούς που φτάνουν να εμπορεύονται το σώμα τους και τα παιδιά τους. Η όξυνση της πορνείας, ιδιαίτερα στις Φιλιππίνες, το εμπόριο των οργάνων, η γενικευμένη εμπορία ναρκωτικών, η άτυπη προώθηση της δουλείας, επιβεβαιώνουν τη διαπίστωση αυτή.

Αλλά και οι πολεμικές συγκρούσεις συμπληρώνουν την εξαχρείωση και τον εκβαρβαρισμό των κατοίκων. Περισσότερο από 20 εκατομμύρια ζωές είναι ο φόρος αίματος των τελευταίων 50 χρόνων από τις τοπικές συγκρούσεις. Τα βασανιστήρια, οι εκτελέσεις και οι μακροχρόνιες αιχμαλωσίες καθιστούν τη ζωή των ανθρώπων των χωρών αυτών εφιαλτική. Το 90% των απωλειών σε ένα πόλεμο είναι άμαχος πληθυσμός ενώ δημιουργείται πλήθος από πολιτικούς πρόσφυγες και οικονομικούς μετανάστες. Ο αριθμός των πολιτικών προσφύγων αυξήθηκε σε 20 εκατομμύρια περίπου, σήμερα. Οι απόκληροι του Νότου παρουσιάζονται σαν μια μεγάλη απειλή.

Η ξενόφοβη ιδεολογία αξιοποιείται κατάλληλα από ισχυρά συμφέροντα και εξουσίες που επωφελούνται απ' το φρικτό και άδικο καθεστώς των διεθνών οικονομικών σχέσεων. Ο Νότος για τους προηγμένους μοιάζει να κατοικείται από εχθρούς που εισβάλλουν στις δυτικές μητροπόλεις, γι' αυτό πρέπει να καταπολεμηθούν ή να μετατραπούν σε φτηνή εργατική δύναμη δίχως δικαιώματα, προσφορά σε άγριες μορφές οικονομικής εκμετάλλευσης.

Κλείνοντας, το ερώτημα που έχουμε να θέσουμε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είναι τι κάνουμε από εδώ και στο εξής. Διότι, όπως αντιλαμβάνεστε, η κατάσταση είναι πλέον τραγική και η ευθύνη όλων μας μεγάλη, εφόσον, τουλάχιστον, ανεχόμαστε αυτή την κατάσταση ή αδρανούμε ή μοιραία αναπτύσσουμε ξενόφοβη στάση και επικίνδυνο ρατσισμό.

Επιβεβλημένη, λοιπόν, κρίνεται η μέριμνα των κυβερνήσεων του ανεπτυγμένου κόσμου, των διεθνών οργανισμών και των ανθρωπιστικών οργανώσεων για οικονομική βοήθεια, αποστολή τροφίμων και ειδών ένδυσης, αλλά κυρίως για την οργάνωση προγραμμάτων ιατρικής βοήθειας. Οι φτωχοί πληθυσμοί δικαιούνται της μεγέθυνσης των οικονομιών τους. Θα πρέπει να χτιστούν σχολεία για την εξάλειψη του αναλφαβητισμού, κέντρα υγείας που θα προσφέρουν περίθαλψη στο σύνολο του πληθυσμού και δίκτυα ύδρευσης που θα προσφέρουν σε όλους το πολύτιμο νερό. Απαιτείται δραστηριοποίηση της Παγκόσμιας

Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ε.Ε. και διακρατική συνεργασία για την υπέρβαση της οικονομικής ανισότητας. Τα Μ.Μ.Ε. και οι πνευματικοί άνθρωποι καλούνται να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη, ώστε ο μέσος πολίτης να συνειδητοποιήσει το μέγεθος και τις διαστάσεις του προβλήματος και να μη μένει αμέτοχος σ' αυτό το παιχνίδι κυριαρχίας που αμαυρώνει την ανθρώπινη υπόσταση. Ο καθένας μας οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες του και να συμμετέχει σε ανθρωπιστικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις ή να αναλάβει όποια προσπάθεια θα στοχεύει στην παροχή βοήθειας στον τρίτο κόσμο. Οφείλουμε, ακόμη, να σεβόμαστε τους πρόσφυγες και να τους συμπαραστεκόμαστε ηθικά και υλικά, αναλαμβάνοντας κάθε είδους πρωτοβουλίες για την ανακούφιση από τα προβλήματα τους.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η ευημερία και η ανάπτυξη του ανθρώπου θα πραγματοποιηθεί όταν περάσουμε από την απεριόριστη αύξηση των ποσοτήτων παραγωγής και κατανάλωσης, από το πλαίσιο του εμπορεύματος και της ανταλλακτικής του αξίας, στην αξία χρήσης του προϊόντος και της ποιότητας του κοινωνικού ιστού που μπορεί να δημιουργηθεί. Και όπως εύστοχα έχει πει ο Ντοστογιέφσκι: «Η ζωή και η ιστορία της ανθρωπότητας δε θα δικαιωθούν ποτέ όσο είναι δυνατό σ' αυτόν τον κόσμο να πεθαίνει και ένα μονάχα παιδί από πείνα». Σας ευχαριστώ για την υπομονή σας

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή από την Θεσσαλονίκη, Γεώργιο Μιχαηλίδη. Σε αυτό το σημείο θα διακόψουμε. Θα γίνει ένα διάλειμμα και θα συνέλθουμε στις 2.10', στην ίδια αίθουσα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές,

επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση. Πρέπει να σας πω ότι θα δοθεί ο λόγος και στους παρατηρητές, κατ' εξαίρεση και εφόσον θέλουν να μιλήσουν πρέπει να το δηλώσουν στη Γραμματεία. Στη συνέχεια θα προχωρήσουμε στις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μάριος Ναζάρε από το Νομό Αττικής.

ΜΑΡΙΟΣ ΝΑΖΑΡΕ (Νομός Αττικής): Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, όλοι γνωρίζουμε το θέμα των μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα μας. Ξέρουμε και παρατηρούμε όλοι τα προβλήματα ενσωμάτωσής τους στη χώρα μας και στον πολιτισμό μας, καθώς επίσης και στα κοινά μας. Οι ομάδες αυτές των μεταναστών έρχονται στη χώρα μας, ευελπιστώντας μια νέα ζωή με περισσότερες ευκαιρίες απ' ό,τι στη χώρα τους.

Η χώρα μας πρέπει να εγκλιματίσει τις ομάδες αυτές με αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, όπως η εκμετάλλευση, η βία, ο ρατσισμός, ο αναλφαβητισμός και ο ατελείωτος αγώνας. Αυτή είναι η κατάσταση των οικονομικών μεταναστών στην Ελλάδα. Χρειάζεται φροντίδα του κράτους και μέριμνα για την ομαλή ένταξη των οικονομικών μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Δηλαδή, επιβάλλεται η κοινωνική πρόνοια μέχρις ότου οι ίδιοι να βρουν ευκαιρία να εργαστούν.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω την ενημέρωση των πολιτών κατά του ρατσισμού, έτσι ώστε οι μετανάστες να εσωτερικεύσουν τα πολιτισμικά μας με άνεση και να κοινωνικοποιηθούν.

Επιπροσθέτως, ο αναλφαβητισμός μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη θέσπιση νόμων για τη σωστή εκπαίδευση των μεταναστών, που να επιβάλλουν την υποχρεωτική εννιάχρονη εκπαίδευση για τους μετανάστες. Οι μετανάστες δεν είναι άνθρωποι ενός κατώτερου Θεού, είναι ανθρώπινα όντα, δεν διαφέρουν από εμάς και πρέπει να στηρίζονται στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τέλος, τα παιδιά των νόμιμων μεταναστών πρέπει να αποκτήσουν την ελληνική

υπηκοότητα. Όλες αυτές είναι οι δυναμικές λύσεις, για να επιτύχουν οι μετανάστες

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής) : Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στον κύκλο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τατιάνα Μπουχτέεβα από το Νομό Λακωνίας.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΜΠΟΥΧΤΕΕΒΑ (Νομός Λακωνίας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ στο θέμα της στρατεύσης των νέων, καθώς δεν έχει αναφερθεί ακόμα και εφόσον είναι πάντοτε επίκαιρο.

Στα 18 τους χρόνια, οι νέοι της χώρα μας, εφόσον δεν σπουδάζουν, υποχρεώνονται να υπηρετήσουν στο στρατό. Φυσικά και θα πρέπει να έχουμε στρατό και μάλιστα μεγάλο, ειδικά εξοπλισμένο και εκπαιδευμένο για τις έκτακτες ανάγκες, όπως η εισβολή ξένου κινδύνου ή ένας πόλεμος. Όμως, πιστεύω ότι δεν θα έπρεπε να υποχρεώνονται να στρατεύονται, αλλά να γίνεται αυτό με τη θέλησή τους. Αυτό το βασίζω στο ότι αυτοί που συμμετέχουν με τη θέλησή τους και όχι αναγκαστικά, αποκτούν μεγαλύτερο πατριωτισμό και έτσι, κατά τη γνώμη μου, θα έχουμε πιο ικανό και δυναμικό στρατό. Θα πρέπει να στρατεύονται όσοι από αυτούς έχουν ξεπεράσει, τουλάχιστον, το 21ο έτος της ηλικίας τους. Αυτό το λέω, γιατί οι ηλικίες αυτές, όπως των 18 ετών, είναι πολύ μικρές και εύθραυστες, διότι, στην ουσία, τα άτομα αυτών των ηλικιών είναι ακόμη παιδιά. Δεν διαθέτουν την κατάλληλη ωριμότητα και έχουν πολύ ευαίσθητη ψυχολογία, καθώς είναι η περίοδος που περνούν από την εφηβεία στην ενηλικίωση. Τα παιδιά αυτά θα πρέπει να μην επιτρέπεται, πριν το 21ο έτος της ηλικίας τους, να στρατεύονται, διότι αυτό θα έχει αρνητικές συνέπειες για τον ψυχικό τους κόσμο. Είναι παιδιά που θα πρέπει να περάσουν σωστά την περίοδο αυτής της αλλαγής για να ωριμάσουν, και στη συνέχεια, εφόσον θέλουν να φτάσουν σε μια μεγαλύτερη ηλικία, τότε μόνο να μπαίνουν στο στρατό.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κ. Δημήτριος Σιούφας)

Τέλος, θα ήθελα να εκφράσω τη διαμαρτυρία μου, ώστε να μην ψηφιστεί ο νόμος για τη στράτευση των 18χρονων νεαρών της χώρας μας, διότι αυτό θα ήταν πολύ οδυνηρό για τους ίδιους, διότι όπως είπαμε, στα 18 τους χρόνια, σε μια τόσο τρυφερή ηλικία, δε θα πρέπει οι νέοι μας να γνωρίσουν τη βία και να πιάσουν στα χέρια τους όπλα, παρόλο που αυτό γίνεται, βεβαίως, για τη στρατιωτική τους εκπαίδευση. Ας αφήσουμε αυτά τα παιδιά να αναπτυχθούν, όπως τους αξίζει. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι εξαιρετική τιμή για την Επιτροπή μας το ότι παρευρίσκεται στην Αίθουσα ο σεβαστός Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κ. Σιούφας, τον οποίο και καλωσορίζουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω. Σεβαστός μέσα στην Αίθουσα είναι μόνο ο Πατέρας Μεταλληνός. Εγώ αισθάνομαι 20 ετών, δηλαδή, 2 χρόνια μεγαλύτερος από τους Έφηβους Βουλευτές.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας αποκάλεσα έτσι, από πλευράς πολιτικής και θεσμών. Τον κ. Μεταλληνό, από την αρχή τον έχουμε αποκαλέσει πολλές φορές «Πατέρα» και «σεβαστό».

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Προκόπης Πολίτης από τη Γερμανία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ (Γερμανία): Κατ' αρχήν, θα ήθελα να κάνω μια εισαγωγή, ξεκινώντας από το πολύ μακρύ παρελθόν, όπου η Ελλάδα ήταν η κοιτίδα όλων των πολιτισμών. Ας πάρουμε για παράδειγμα το Χρυσό Αιώνα του Περικλή, όπου η Αθήνα ήταν το μεγαλύτερο πολιτιστικό κέντρο. Οι Αρχαίοι Αθηναίοι δεν είχαν στόχο τους την κατάκτηση περισσότερων περιοχών, αλλά την περαιτέρω αφοσίωσή τους στους πολιτικούς θεσμούς και στην εξέλιξη στα πολιτικά. Επιπλέον, δεν ασχολούνταν μόνο με τα πολιτικά ζητήματα, αλλά και με τις ιδιωτικές υποθέσεις, ταυτόχρονα, κάτι που δεν γίνεται στον 21ο αιώνα.

Είμαι μαθητής της Γ' τάξης του λυκείου και παρακολουθώ το μάθημα γενικής παιδείας,

τον Επιτάφιο του Θουκυδίδη, το οποίο είναι, καθαρά, ένα πολιτικό εγχειρίδιο. Αυτό διδάσκεται στο πιο δυνατό κράτος αυτού του κόσμου, τις Η.Π.Α. και μάλιστα από το πρωτότυπο. Όλη η σύνταξη του στρατού και όλες οι πολιτικές, είναι γύρω από αυτό το θέμα.

Πάνω σε αυτό θα κάνω μια ανάλυση στο θέμα της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Το πρόβλημα της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας ξεκίνησε τον 9ο αιώνα όταν η περιοχή κατακτήθηκε από τους Βουλγάρους. Στη συνέχεια, πέρασε στα χέρια των Βυζαντινών, των Σέρβων και πάλι των Βουλγάρων, ώσπου τελικά, το 1389, κατακτήθηκε από τους Οθωμανούς Τούρκους. Επί Βυζαντίου, καλείτο «Μοναστήρι», επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήταν στο Μιλλιέτ του Μοναστίρ ενώ, στα πρώτα χρόνια της Ανατολικής Σλοβενίας, μετέπειτα Γιουγκοσλαβίας, η περιοχή ήταν γνωστή ως «Βαντάρσκα Μπανοβίνα». Για πρώτη φορά ονομάστηκε «Μακεδονία» από το στρατάρχη Τίτο το 1948, ο οποίος πέρασε κομμουνιστικές αντιλήψεις και ήθελε να μαζικοποιήσει το λαό. Τότε, εμφανίστηκε για πρώτη φορά και οργανωμένη σλαβομακεδονική συνείδηση. Πριν από αυτό, η μακεδονική ιδεολογία ήταν περιορισμένη σε κάποιους κύκλους διανοητών. Μέρος της διαμάχης αποτέλεσε και η τεράστια κινητοποίηση του Ελληνισμού σε όλο τον κόσμο. Κορυφαία στιγμή αυτής ήταν το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης, στις 14 Φεβρουαρίου του 1992, με 1.000.000 διαδηλωτές και σύνθημα «Η Μακεδονία είναι ελληνική». Η Ελλάδα καθυστέρησε τη διπλωματική αναγνώριση της χώρας, επικαλούμενη ότι ο όρος «Μακεδονία» είναι ελληνικός και συνεπάγεται εδαφικές διεκδικήσεις της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στη Βόρεια Ελλάδα.

Εδώ, θα ήθελα να προσθέσω ότι είτε ονομαστεί Βόρεια Μακεδονία είτε άνω Μακεδονία δεν έχει σημασία, γιατί θα δώσουμε το δικαίωμα στους Μακεδόνες, οι οποίοι εδώ και τόσα χρόνια δεν αποκαλούνται αλλιώς, αλλά μόνο ως Μακεδόνες, να διεκδικήσουν περισσότερα δικαιώματα μέσα στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στο Θερμαϊκό Κόλπο. Για το λόγο αυτό, η χώρα

χρησιμοποιεί την ονομασία Π.Γ.Δ.Μ. προκειμένου να εισέλθει στον Ο.Η.Ε. το 1993. Δώσανε ως κίνητρο μια πρόχειρη ονομασία. Όταν οι ΗΠΑ αναγνώρισαν τη χώρα ως FYROM το 1994, η Ελλάδα αντέδρασε ως χώρα κηρύσσοντας οικονομικό εμπάργκο κλείνοντας το λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

Θα ήθελα να διαφωνήσω με μια συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή που είπε ότι η οικονομίας μας και ειδικά της βόρειας Ελλάδας εξαρτάται άμεσα από την Π.Γ.Δ.Μ. Γνωρίζω αρκετούς Έλληνες που έχουν κάνει πολύ μεγάλες επενδύσεις εκεί. Η άρση του εμπάργκο ήρθε 1,5 χρόνο αργότερα, το Νοέμβριο του 1995, με την υπογραφή της ενδιάμεσης συμφωνίας αφού η Π.Γ.Δ.Μ. άλλαξε τη σημαία της, τα νέα χαρτονομίσματα και τα επίμαχα άρθρα περί μεταβολής συνόρων και εδαφικών διεκδικήσεων και περί προστασίας μειονοτήτων σε γειτονικές χώρες. Στο Σύνταγμά της και οι δύο χώρες συμφώνησαν να διαπραγματευτούν για την επίτευξη μιας κοινής αποδεκτής λύσης στο θέμα της τελικής ονομασίας. Παρά το ότι δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία στο θέμα της ονομασίας μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση της Π.Γ.Δ.Μ. διακηρύσσει ότι περισσότερες από 100 χώρες έχουν αναγνωρίσει τη χώρα με το συνταγματικό της όνομα, ανάμεσά τους η Βουλγαρία, η Ρωσία, η Κίνα, η Τουρκία και πιο πρόσφατα οι Η.Π.Α.

Η ιστορία της Μακεδονίας και ειδικά η ονομασία της δεν είναι διαπραγματεύσιμη και, ως πατρική ταυτότητα και κληρονομιά, δεν δίνονται να παραχωρηθεί σε τρίτους. Τον Απρίλιο του 1991, εκλέγεται η πρώτη μετακομμουνιστική πολυκομματική Βουλή και ψηφίζεται το νέο Σύνταγμα της νέας αυτής Δημοκρατίας, με την ψήφιση τροπολογιών ισχυουσών Συνταγματικών Διατάξεων, προς τη μετάβαση από καθεστώς σοσιαλιστικής δημοκρατίας σε καθεστώς δυτικού τύπου δημοκρατίας, χωρίς η μετάβαση αυτή να στερείται διαφόρων ιδιαιτεροτήτων, όπως είναι οι διατάξεις περί μεταβολής συνόρων, οι οποίες βρίσκονται στο προοίμιο των άρθρων 3, 68 και 74, αλλά και περί προστασίας μειονοτήτων σε γειτονικές χώρες, άρθρο 49 παρ. 1 στο οποίο αναφέρεται: «Η Δημοκρατία μεριμνά για την κατάσταση και

τα δικαιώματα του "Σλαβομακεδονικού" λαού στις γειτονικές χώρες». Εδώ αναφέρεται καθαρά σε πολίτες της Αλβανίας, της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της Σερβίας, τους οποίους τα Σκόπια θεωρούν ότι αποτελούν «Σλαβομακεδονική μειονότητα».

Επίσης, σχεδίασαν μια νέα σημαία με τον Ήλιο της Βεργίνας στο μέσον και τύπωσαν νέα χαρτονομίσματα με το Λευκό Πύργο της Θεσσαλονίκης, σύμβολα δανεισμένα από την βόρεια επαρχία της Ελλάδας. Η Ελλάδα πιέζει, μέσω της τότε Ε.Ο.Κ., τη νέα αυτή Δημοκρατία να συμμορφωθεί.

Στις 27 Ιουνίου, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Κορυφής της Λισσαβώνας έχουμε την υποστήριξη της Ευρώπης στις Ελληνικές θέσεις. Η αναγνώριση της νέας αυτής Δημοκρατίας από την Ελλάδα και την τότε Ε.Ο.Κ. συνδέεται με τις εξής προϋποθέσεις:

Αλλαγή της αμφισβητούμενης Συνταγματικής της ονομασίας "Δημοκρατία της Μακεδονίας" ενώ το όνομα της γείτονος δεν θα περιέχει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγά του.

Παύση της αλυτρωτικής και εχθρικής της προπαγάνδας και επίσης προσφορά συνταγματικών και πολιτικών εγγυήσεων σχετικά με τις δήθεν εδαφικές διεκδικήσεις της Νέας αυτής Δημοκρατίας από τις γειτονικές της χώρες και για τροποποιήσεις των επίμαχων άρθρων του Συντάγματός της στις διατάξεις περί μεταβολής συνόρων και περί δήθεν προστασίας μειονοτήτων σε γειτονικές χώρες και την άμεση αλλαγή του συμβόλου που υπάρχει στη σημαία της και του νέου χαρτονομίσματος.

Την 16 Φεβρουάριου 1994, η Ελλάδα αποφάσισε τον οικονομικό αποκλεισμό (εμπάργκο) της Π.Γ.Δ.Μ. και τη διακοπή λειτουργίας του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας στα Σκόπια, ως μέσο πίεσης για την αποδοχή των ελληνικών όρων. Αρχίζουν οι πιέσεις από τους μεσολαβητές για άρση του εμπάργκο. Η Ελλάδα παραπέμπεται στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Το Δικαστήριο, όμως, δεν κάνει δεκτό το αίτημα για λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της

Ελλάδας.

Καταφεύγουμε σε μια ενδιάμεση συμφωνία. Η Αμερική εντείνει τις πιέσεις της για άρση του ελληνικού εμπάργκο και στις 4 Σεπτεμβρίου 1995 από τα Σκόπια ο τότε Υφυπουργός Εξωτερικών των Η.Π.Α., Ρίτσαρντ Χόλμπουκ, από την Αθήνα ο τότε πρέσβης Τόμας Μίλερ και από την Ουάσιγκτον ο τότε εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Νικόλας Μπέρνς, ανακοινώνουν ταυτόχρονα την επίτευξη συμφωνίας Ελλάδας – Π.Γ.Δ.Μ. για απευθείας διάλογο υπό την αιγίδα του Σάιρους Βάνς, με σκοπό την υπογραφή μιας Ενδιάμεσης Συμφωνίας.

Στις 13 Σεπτεμβρίου, στη Νέα Υόρκη των Η.Π.Α., υπογράφεται η Ενδιάμεση Συμφωνία από τον τότε Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας, κ. Παπούλια και τον τότε Υπουργό Εξωτερικών της Π.Γ.Δ.Μ., κ. Τσερβενκόφσκι και προβλέπει το σεβασμό των υπαρχόντων συνόρων. Την υποχρέωση από την Ελλάδα να αναγνωρίσει τα Σκόπια με την προσωρινή ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ.

Η Π.Γ.Δ.Μ. θα πρέπει να προχωρήσει σε άμεση αλλαγή του συμβόλου με τον Ήλιο της Βεργίνας που υπάρχει στη σημαία της και να σχεδιάσει μια νέα σημαία. Η Π.Γ.Δ.Μ. θα πρέπει να σταματήσει την έκδοση και να διακηρύξει την άμεση αλλαγή του νέου χαρτονομίσματος με την απεικόνιση του Λευκού Πύργου. Η Π.Γ.Δ.Μ. θα πρέπει να διακηρύξει ότι η ερμηνεία των επίμαχων άρθρων στο Σύνταγμά της δεν ερμηνεύονται ως διεκδίκηση ελληνικού εδάφους αλλά ούτε και ως ανάμιξη στις εσωτερικές υποθέσεις της Ελλάδας.

Η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα βάσει του άρθρου 11, να αντιταχθεί στην ένταξη της γείτονος χώρας σε διεθνείς οργανισμούς με ονομασία διαφορετική από την Π.Γ.Δ.Μ. (FYROM). Το ελληνικό εμπάργκο επέφερε ζημιά 1,5 δις δολαρίων στην οικονομία της Π.Γ.Δ.Μ.. Τα διυλιστήρια και τα χαλυβουργία διέκοψαν τη λειτουργία τους επειδή δεν μπορούσαν να ανεφοδιαστούν από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Από τότε μέχρι σήμερα όλοι,

ακόμη και οι ίδιοι οι Σλάβοι κάτοικοι της Π.Γ.Δ.Μ. συμφωνούν ότι η Π.Γ.Δ.Μ. δεν μπορεί να αναπνεύσει οικονομικά χωρίς την Ελλάδα. Ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Κωνσταντίνος Γερμανός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ(Β΄Αθηνών): Επανερχόμενος στο βήμα της Βουλής, θα ήθελα να καλωσορίσω και προσωπικά τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Δημήτριο Σιούφα. Θέλω να γίνω πιο συγκεκριμένος όσον αφορά το θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Θέλω να σημειώσω ότι μέχρι και την αποχώρηση του τελευταίου Τούρκου στρατιώτη και έποικου από την Κύπρο, δεν μπορεί να υπάρξει ελληνοτουρκική φιλία. Η αύξηση της ισχύος του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού, της Ελληνικής Αεροπορίας και της ΕΛΔΥΚ, αποτελούν εγγύηση για την ειρήνη στην περιοχή αλλά και για τη Μεγαλόνησο. Το ενιαίο αμυντικό δόγμα, το οποίο έχει ξεχαστεί, πρέπει να γίνει πράξη. Τα ελληνικά μαχητικά πρέπει να μετασταθμεύουν μόνιμα στην Κύπρο. Η εθνική φρουρά πρέπει να λάβει οικονομική βοήθεια από την Ελλάδα για την αγορά πλοίων και υποβρυχίων με σκοπό την προστασία της Μεγαλονήσου.

Θέλω να σημειώσω πως η στρατιωτική θητεία συμβάλει σε αυτό το σκοπό, αλλά παράλληλα βοηθά τους νέους να αναλάβουν ευθύνες και να ωριμάσουν.

Αυτό που πρέπει να σημειώσω, επανερχόμενος πάλι στα ελληνοτουρκικά, είναι πως η Τουρκία δεν είναι αήττητη και παράλληλα έχει φανεί από την πρόσφατη ιστορία πως όποτε η Ελλάδα δεν έκανε πίσω- όπως την εποχή που ο Παπανδρέου είχε πει να βυθίσουν το τουρκικό πλοίο, το οποίο βγήκε για να ψάξει για πετρέλαια στο ελληνικό Αιγαίο-, τότε η Τουρκία έκανε πίσω. Έτσι, βλέπουμε ότι κάθε φορά που δεν ήμασταν διστακτικοί, οι Τούρκοι κάνανε αυτοί βήματα υποχώρησης. Σήμερα, η Τουρκία είναι μια χώρα η οποία έχει ένα πολύ εύθραυστο εσωτερικό. Είναι μια χώρα η οποία πλέον έχει χαλάσει τις διπλωματικές της σχέσεις με τις Η.Π.Α. μετά την πρόσφατη εισβολή της στο βόρειο Ιράκ. Επίσης, είναι μια χώρα στην οποία

ακόμα και το λαϊκό αίσθημα μπορεί να έρθει εναντίον της. Δηλαδή, το λαϊκό αίσθημα των ίδιων των Τούρκων ή κάποιων από αυτούς οι οποίοι βλέπουν τη χώρα τους να κυβερνάται από στρατηγούς.

Αυτό που θέλω να πω τώρα όσον αφορά την Ελλάδα είναι κινήσεις τις οποίες πρέπει να κάνουμε εμείς. Πιστεύω ότι, πέρα από την αύξηση της μαχητικής μας ισχύος, πρέπει, φυσικά, να κάνουμε το θέμα αυτό, δηλαδή, τα ελληνοτουρκικά και το πρόβλημα της Κύπρου να γίνει πέρα από πρόβλημα της Ελλάδος, πρόβλημα ολόκληρης της Ε.Ε., ώστε να μας βοηθήσει η Ε.Ε. και να συμβάλει στο σκοπό μας, δηλαδή, να έχουμε ειρήνη με την Τουρκία. Ποιος δεν θέλει να υπάρχει ειρήνη; Για την ειρήνη πρέπει να κάνουμε κόπους και θυσίες, είτε αυτές είναι οικονομικές είτε είναι προσωπικές, όπως ας πούμε «να χάσουμε» ένα χρόνο από τη ζωή μας και να πάμε στο στρατό. Η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα πολύ καλό στάδιο της διπλωματικής της ζωής και μπορεί, με τις κατάλληλες κινήσεις, να κάνει τους Τούρκους να καταλάβουν ποιοί είμαστε.

Τελειώνοντας θέλω, να επαναλάβω πως πρέπει να υπάρξει μια ενίσχυση των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών, γιατί η πληροφορία πλέον στο σύγχρονο πεδίο, όχι μόνο σε πεδίο μάχης αλλά και διπλωματίας, δηλαδή η έγκυρη πληροφόρηση, παίζει μεγάλο ρόλο. Πράγμα, το οποίο βλέπουμε από τη CIA, από την NSA μια καινούργια μεγαλύτερη μυστική υπηρεσία των Η.Π.Α. και τη βαρύτητα που δίνουν στις μυστικές υπηρεσίες όλα τα μεγάλα κράτη. Έτσι, λοιπόν, θα επιμείνω ότι πρέπει να αυξήσουμε τα κονδύλια τα οποία εισρέουν στην Ε.Υ.Π. και θα πρέπει να έχουμε και μία μεγάλη εισροή ανθρώπινου δυναμικού για την εξάπλωσή της σε όλο τον κόσμο.

Τέλος, στα πλαίσια του NATO, η Ελλάδα μπορεί να ζητήσει ως αντάλλαγμα, για παράδειγμα, να μην αναγνωρίζονται τα Σκόπια ως Μακεδονία ή να πάψουν οι γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο. Μπορεί, ζητώντας τέτοια ανταλλάγματα, να στείλει κάποια στρατεύματα στο

εξωτερικό, γιατί πρέπει να μάθουμε επιτέλους να χρησιμοποιούμε το στρατό μας και έξω από την Ελλάδα για να εξυπηρετήσουμε τα συμφέροντα της Ελλάδας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ(Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Θα μιλήσω ως Έφηβος Βουλευτής μια και κάθομαι εδώ, παίρνοντας αφορμή από τις τρεις παρεμβάσεις που έκαναν οι Έφηβοι Βουλευτές. Κύριε Πρόεδρε να σας ευχαριστήσω και να σας συγχαρώ και εσάς και την κυρία Κανελλοπούλου. Επίσης, να ευχαριστήσω την παρουσία του Πατέρα Μεταλληνού από την Επιτροπή της «Βουλής των Εφήβων» και να καταθέσω τις εξής σκέψεις.

Βρίσκεστε στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας. Για το έργο αυτών των Επιτροπών σας έχουν μιλήσει και δε χρειάζεται να σας πω κάτι περισσότερο. Θα σταθώ στο θέμα «ειρήνη». Από τους Λατίνους μας έρχεται μια προτροπή η οποία λέει «Si vis pacem para bellum», εάν επιθυμείς ειρήνη πρέπει να προετοιμάζεσαι για πόλεμο. Γι' αυτό, όλες οι χώρες έχουν ένοπλες δυνάμεις. Για να εξασφαλίζουν την εδαφική ακεραιότητα των χωρών τους και γι' αυτό και εμείς έχουμε ένοπλες δυνάμεις, για να εξασφαλίζουμε την ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Το δεύτερο, θα είστε πάρα πολλοί λίγοι που προέρχεστε από την Αθήνα, αλλά και πολλοί λιγότεροι θα έχουν διαβάσει αυτό που είναι γραμμένο κάτω από το άγαλμα του Κολοκοτρώνη που βρίσκεται στην οδό Σταδίου. Υπάρχει κάποιος που το έχει δει και γνωρίζει τι λέει; Στην οδό Σταδίου, είναι ο ανδριάντας του Κολοκοτρώνη, από τους βασικούς συντελεστές της εθνικής μας ανεξαρτησίας. Εκεί υπάρχει μια επιγραφή η οποία λέει τα ακόλουθα: «Προχωρείς, γενναίε στρατηγέ, ανά τους αιώνες, διδάσκοντας πώς οι δούλοι γίνονται ελεύθεροι». Σ' αυτές τις λέξεις, εκτός από τον ύμνο προς την ελευθερία του Σολωμού, συμπυκνώνεται όλο το νόημα του χρέους που έχουμε για την εθνική ανεξαρτησία και την

ελευθερία της πατρίδας μας.

Το τρίτο. Παίρνοντας αφορμή από Έφηβο Βουλευτή που αναφέρθηκε στο Θουκυδίδη και τον Επιτάφιο του Περικλέους, υπάρχει ένα χωρίο που σας αφορά και εσάς άμεσα, το οποίο λέει, σ' αυτήν την συγκλονιστική ομιλία του Περικλή κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου και του πολέμου μεταξύ της Σπάρτης, ότι «το μη μετέχοντα των κοινών ουκ αχρείο, ουκ απράγμονα, αλλά αχρείο ονομάζουμε». Στα απλά ελληνικά αυτό το χωρίο λέει ότι όποιος δεν συμμετέχει στα κοινά δεν είναι κάποιο πρόσωπο το οποίο δεν κάνει τίποτα αλλά είναι ένας άχρηστος πολίτης. Η συμμετοχή σας εδώ είναι για να σας προετοιμάσει, από τη «Βουλή των Εφήβων», για να είστε αύριο και με το δικαίωμα ψήφου που έχετε στα 18 σας χρόνια, ενεργοί πολίτες, για να διαμορφώνετε, να καθοδηγείτε, να προσδιορίζετε και να κατευθύνετε τα πράγματα εκεί που η πατρίδα μας και η κοινωνία να γίνεται από γενιά σε γενιά και καλύτερη.

Εάν με ρωτούσατε τι βιβλία πρέπει να διαβάσετε, θα σας έλεγα τις συγκλονιστικότερες ομιλίες που έγιναν στην πορεία της ανθρωπότητας. Είναι η επί του όρους ομιλία του Ιησού, ο Επιτάφιος του Περικλέους, η ομιλία που εκφώνισε ο Λίνκολ στο Γκέτερμποργκ πάλι σε μια περίοδο εμφυλίου πολέμου στις Η.Π.Α. και μιας και βρίσκεστε σ' αυτήν την Επιτροπή, να έχετε πάντα δίπλα σας και να διαβάζετε τα απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ(Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ για την τιμή που μας έκανε ο κ. Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κ. Σιούφας. Ήταν εξαιρετική η τιμή που μας έδωσε με το να είναι εδώ και να κάνει τις δικές τους παραινέσεις του, τις σκέψεις του και να δείξει έμπρακτα ότι ο ίδιος παραμένει έφηβος και ότι το λειτούργημα του θεσμού του Προέδρου είναι συνδεδεμένο με εσάς, με τη νεολαία. Τον ευχαριστούμε για την εξαιρετική τιμή που μας έκανε να είναι μαζί μας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Καζατζίδα, από την Α΄ Αθηνών.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ (Α΄ Αθηνών): Ακούστηκαν πολλές απόψεις και θα ήθελα να πω κάτι ειδικά στο θέμα της ονομασίας της Μακεδονίας. Δεν υπάρχει τίποτε πιο σημαντικό από το να υπηρετεί ένας άνθρωπος την πατρίδα του και την υπερασπίζεται μέχρι την τελευταία σταγόνα του αίματός του. Αυτό, άλλωστε, μας το απέδειξαν χρόνια τώρα οι πρόγονοί μας, τους οποίους τιμούμε. Δεν πιστεύω ότι για χάρη επιχειρηματικών και οικονομικών προνομίων θα πρέπει να θυσιάσουμε αυτό το αγαθό, δηλαδή, την προστασία της ελληνικότητας της δικής μας Μακεδονίας. Είναι κάτι το οποίο οφείλουμε ως τιμή σε όλους εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για να τη διαφυλάξουν και να την απελευθερώσουν.

Επίσης, όσον αφορά στην Τουρκία, θα ήθελα να αναφέρω γεγονότα, τα οποία δεν ξέρω, κατά πόσο, είναι γνωστά σε όλους. Στη Μικρασιατική Καταστροφή, οι κάτοικοι των Βουρλών, μετά από όλη τη σφαγή που γνώρισαν από τα στρατεύματα του Κεμάλ Ατατούρκ, πέρασαν νύχτα το δρόμο που τους χωρίζει από τη Σμύρνη, ο οποίος ήταν 30 χιλιόμετρα. Αυτά τα 30 χιλιόμετρα τα πέρασαν πατώντας πάνω στα πτώματα των παππούδων, των πατέρων και των παιδιών τους, που είχαν ήδη σφαγιαστεί από τα στρατεύματα που είχαν οι Τσέτες. Αυτό, βέβαια, δεν αναγράφεται σε κανένα βιβλίο, το οποίο μάλιστα προτιμά να αναφέρει τη Μικρασιατική Καταστροφή ως έναν απλό συνωστισμό, είτε το επικροτούμε είτε όχι. Επίσης, ο Πατριάρχης μας αντιμετωπίζει καθημερινά προκλήσεις τουρκικών εθνικιστικών ομάδων που απειλούν τη δική του ζωή, αλλά και τη ζωή όλων των πολιτών που ζουν ακόμη εκεί και είναι ιδιαίτερα καλό για μας, για να τους έχουμε ως ένα παράδειγμα για το πώς πρέπει να υπηρετεί ένας άνθρωπος την πατρίδα του. Να μένει εκεί ακόμη και όταν αυτή είναι σκλαβωμένη και να την υπερασπίζεται.

Επίσης, στην Κωνσταντινούπολη, η Μεγάλη του Γένους Σχολή ερημώνει, διότι τα παιδιά των Κωνσταντινοπολιτών Ελλήνων δεν μπορούν να φοιτήσουν εκεί, εξαιτίας των απειλών της Τουρκίας. Έχουν φθάσει στο σημείο να μην έχουν τα επαρκή χρήματα για τα συσσίτια και τις

υποτροφίες των παιδιών, τα οποία εξασφαλίζονται από την καλή θέληση κάποιων ενοριών, οι οποίες διενεργούν εράνους. Δεν άκουσα ποτέ η πολιτεία να ενδιαφέρεται για μια τέτοια Σχολή, ούτε να κοινοποιείται η απόφασή της για να τη χρηματοδοτήσει.

Οι παραβιάσεις που γίνονται καθημερινά δε νομίζω ότι είναι ένδειξη καλής θέλησης εκ μέρους της Τουρκίας. Να αναγνωρίσω ότι η Ελλάδα έχει κάθε καλή θέληση και αναπτύσσει διπλωματικές σχέσεις με την Τουρκία, από ένα σημείο, όμως, και μετά δεν είναι μόνο το θέμα εάν θα έχουμε καλές σχέσεις ή όχι, αλλά το θέμα να προφυλάξουμε την ίδια μας την πατρίδα, τα συμφέροντά μας και την ιστορία μας. Αυτή η έξαρση εχθρότητας των Τούρκων σηματοδοτείται ακόμα και από ασήμαντα σχετικά γεγονότα σε σχέση με τη διπλωματία, όπως ένας απλός ποδοσφαιρικός αγώνας. Θα σας θυμίσω το σύνθημα «1922 Έλληνες, Πρωταθλητές Κολύμβησης», που αναρτήθηκε σε ποδοσφαιρικό αγώνα της Εθνικής Ελλάδος με την Εθνική Τουρκίας σε τουρκικό έδαφος.

Επίσης, δεν είναι λίγες οι εκδοχές που φέρουν τις τουρκικές φυλακές ως «μαντριά», στην κυριολεξία, ανθρώπων που είτε έχουν συσσωρευτεί εκεί κατόπιν του πολέμου με την Κύπρο είτε άλλων ανθρώπων οι οποίοι, εικάζεται, ότι έχουν γίνει ακόμη και αντικείμενα πειραμάτων και φυσικά οι μέθοδοι, δεν ανταποκρίνονται ούτε στην αντιμετώπιση ενός ζώου.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της Αλβανίας και του αλβανικού εθνικισμού. Είναι πλέον παράνομο, για να μην πω ανήκουστο, ένας άνθρωπος να αναφέρει την ελληνικότητα της Βορείου Ηπείρου, το πόσα εδάφη οι Έλληνες απέκτησαν ή μάλλον απελευθέρωσαν και πόσες φορές. Τώρα, ερχόμαστε αντιμέτωποι με μια κατάσταση, αυτή, που ο αλβανικός εθνικισμός διεκδικεί εδάφη μέχρι την Ήπειρο και πιο μέσα, λέγοντας ότι είναι η γνωστή σε όλους μας Τσαμουριά, που ουσιαστικά ανήκει στο κράτος της Αλβανίας. Δεν αρνούμαι ότι υπάρχουν αλβανοί, οι οποίοι είναι πολύ καλά παιδιά και προσωπικά έχω κολλητούς που είναι από κει, αλλά δεν μπορώ να διανοηθώ να μην έχω ελεύθερη έκφραση επί του θέματος πάνω

σε όσα γνωρίζω, επειδή η εκπαίδευση – και το έχω βιώσει αυτό – φοβάται να πούμε την αλήθεια για να μην προκαλέσουμε και να μη θίξουμε συνειδήσεις.

Σχετικά με το ποιος μπορεί να σηκώνει την Ελληνική Σημαία. Είναι μεγάλη τιμή για έναν άνθρωπο να σηκώνει το σύμβολο της πατρίδας του. Όπως όλοι γνωρίζουμε, αυτό το δικαίωμα εξασφαλίζεται σε ένα μαθητή εφόσον έχει την υψηλότερη βαθμολογία. Θεωρώ πως είναι πολύ μεγάλη τιμή, επίσης, ένας Έλληνας να συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη βαθμολογία και να σηκώνει τη σημαία. Εφόσον, όμως, δεν μπορεί να το κάνει και ένας άλλος μαθητής, από οπουδήποτε, έχει τη δυνατότητα αυτή, αυτό δε σημαίνει αυτόματα ότι πρέπει να σηκώνει το εθνικό σύμβολο μιας άλλης χώρας. Δεν αρνούμαι να τους απονεμηθούν τίτλοι και να γίνει γνωστό σε όλους ότι εκείνος είναι ο μαθητής που συγκέντρωσε τη μεγαλύτερη βαθμολογία, ότι διαμένει στην Ελλάδα και να παρελάσει τιμητικά μπροστά απ' όλη την υπόλοιπη πομπή, αλλά από κει και πέρα – και αναφέρομαι σε παραδείγματα τα οποία βιώνουμε κάθε χρόνο την 28η Οκτωβρίου και την 25η Μαρτίου – πολλοί μαθητές διαμαρτύρονται γιατί δεν γίνεται δεκτό το δικαίωμά τους, σύμφωνα με το νόμο, να σηκώσουν την Ελληνική Σημαία. Θα ήθελα, μάλιστα, να ρωτήσω, την 28η Οκτωβρίου γιορτάζουμε το «ΟΧΙ» που είπαμε στους Γερμανούς. Μήπως θα έπρεπε να αναλογιστούμε, το επίσημο αλβανικό κράτος ήταν σύμμαχος της Ελλάδος ή μήπως ήταν ένας από τους αντιπάλους της, που συμμαχόταν με το γερμανικό άξονα;

Δεν έχω κανένα πρόβλημα με τα παιδιά που είναι από άλλες χώρες. Ίσα – ίσα τους αγαπώ πάρα πολύ και τους θαυμάζω που έχουν τη δύναμη να έρχονται σε μια ξένη χώρα, να προκόβουν και να μορφώνονται, εκεί που ούτε εμείς δεν μπορούμε να το κάνουμε πολλές φορές, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί πρέπει να σηκώνουν το σύμβολο μιας άλλης χώρας. Θεωρείστε το δικό μου πρόβλημα ή δική μου άποψη, όπως θέλετε.

Τελικά, η διατήρηση ενός αξιόπιστου στρατεύματος είναι κάτι το οποίο είναι πολύ χρήσιμο για όλες τις περιπτώσεις και είναι ένα από τα δικαιώματα που έχουμε πλέον

εξασφαλίσει. Το να έχουμε ποιοτική και ποσοτική ενίσχυση ενός στρατού, καθιστά το κράτος μας σίγουρο σε πολλές περιπτώσεις είτε θέλουμε να προκαλέσουμε εμείς τον πόλεμο – κάτι που δε νομίζω ότι έχει συμβεί στα σύγχρονα χρόνια, εκτός τις περιπτώσεις των επεκτατικών πολέμων της Αρχαιότητας – αλλά είτε θελήσει κάποιο άλλο κράτος να μας επιτεθεί, εμμέσως ή αμέσως.

Κλείνοντας, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στην Κύπρο, λέγοντας ότι θα ήθελα πάρα πολύ να δω μια έμπρακτη υποστήριξη της Ελληνικής Κυβέρνησης απέναντι στα κατεχόμενα και απέναντι σε όλους τους Κυπρίους που ζουν εκεί που ουσιαστικά και αυτοί, αν και υποτίθεται είναι ελεύθεροι, δεν είναι. Τα στρατεύματα κατοχής που διατηρεί η Τουρκία είναι τελείως παράνομα και επιπλέον η ελληνική πολιτική στηρίζει σχέδια, όπως το σχέδιο Ανάν, που ούτε η ίδια η Κύπρος δεν το αποδέχεται. Θα μου πείτε ότι είναι άποψη της ελληνικής διπλωματίας αυτό, αλλά από ένα σημείο και μετά πρέπει να γνωρίζουμε και να συμφωνούμε με αυτά που η ίδια η Κύπρος θεωρεί καλύτερα για τον εαυτό της και το κράτος της. Θα πρέπει να τιμούμε όλους εκείνους που έπεσαν σε εκείνο το πραξικόπημα και κάποτε θα ήταν καλό να ανοίξει ο φάκελος με τα στοιχεία της επέμβασης του Ατίλα στην Κύπρο και να γνωστοποιηθούν σε όλους, καθώς και να γνωστοποιούνται σε όλους καθημερινά όλες οι τουρκικές προκλήσεις, όλα τα προβλήματα της Κύπρου, όλες οι βουλγαρικές προκλήσεις απέναντι στην Ελλάδα για το όνομα Μακεδονία.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Κούμεττος από την Κύπρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΕΤΤΟΣ (Κύπρος): Αγαπητή Πρόεδρε, έφηβοι βουλευτές, όπως προαναφέρθηκε, είναι αδύνατη η συνέχεια της αναπτυξιακής πορείας της Τουρκίας στην Ε.Ε.. Όσο η Τουρκία διατηρεί στρατεύματα εντός των συνόρων της Ε.Ε., δεν είναι δυνατόν η συνέχεια της διαδικασίας αυτής. Ένας Κύπριος Ευρωβουλευτής ήταν προσκεκλημένος στην

Άγκυρα για να συνομιλήσει με τους τούρκους πολιτικούς επί του θέματος. Έκανε μία ενέργεια την οποία πράγματι θαύμασα και τον έχω ως πρότυπο. Καταβαίνοντας στο αεροδρόμιο, έβγαλε από την τσάντα του μία κυπριακή σημαία και μία ευρωπαϊκή. Δεν έμεινε σε προεκλογικές υποσχέσεις ή βουλευτικές ή προέδρου, ενεργώντας ουσιαστικά.

Ο ίδιος πολιτικός –και δεν ξέρω εάν είναι σωστό να αναφέρω το όνομά του- είχε κατεβάσει από τουρκικό φυλάκιο, στην πράσινη γραμμή, μια τούρκικη σημαία, με σκοπό να τη δείξει στο Ευρωκοινοβούλιο. Να τους δείξει ότι ενώ συνεχίζεται στην Κύπρο η κατοχή, δεν μπορεί να υπάρξει ελληνοτουρκική φιλία και ούτε συνέχεια των διαπραγματεύσεων μεταξύ Τουρκίας και Ευρώπης. Είμαστε σε προεκλογικό αγώνα με τρεις βασικούς υποψήφιους. Ένας από τους υποψήφιους αυτούς υποστηρίζει τη μείωση της στρατιωτικής θητείας από δύο χρόνια σε ένα. Πώς είναι δυνατόν να γίνει αυτό από τη στιγμή που στη Βόρειο Κύπρο υπάρχουν τόσες χιλιάδες τουρκικά στρατεύματα και υπάρχει υποστήριξη από εξωτερικές δυνάμεις και πολλούς άλλους παράγοντες;

Πρέπει να υπάρξει η δημιουργία ενός ελληνοκυπριακού μισθωτού στρατού, ο οποίος θα διατηρεί το σεβασμό που του αρμόζει στον ελληνικό κόσμο. Δεν μπορεί να υπάρξει ελληνοτουρκική φιλία. Όχι επειδή είμαστε εχθροί τόσα χρόνια, αλλά εάν κοιτάξουμε για λίγο στα μάτια μιας μάνας αγνοούμενου-απαντήστε μου πραγματικά- μπορεί να υπάρξει ελληνοτουρκική φιλία; Δύο λαοί τελείως εχθρικοί, με την Τουρκία να είναι συνεχώς προκλητική τόσο στο Αιγαίο όσο και στην Κύπρο και με την κυβέρνηση της Ελλάδας να αδιαφορεί και να υποχωρεί συνεχώς.

Στην Κύπρο, η νεολαία της Κύπρου άρχισε σιγά-σιγά, λόγω της αδιαφορίας της Ελλάδας, να θεωρεί τη μητέρα Ελλάδα ως χώρα προδότρια. Υπάρχουν δύο πολιτικές παρατάξεις στην Κύπρο. Μία που υποστηρίζει πως είναι επιτακτική ανάγκη η επιστροφή της Κύπρου στα ελληνικά ιδεώδη.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Κουμέττο, θέλω να σας παρακαλέσω όχι τέτοιους χαρακτηρισμούς. Βρισκόμαστε στη Βουλή των Ελλήνων. Αντιλαμβάνομαι τη συγκίνηση με την οποία μιλάτε και τη δικαιολογούμε απόλυτα, χαιρόμαστε που είστε σήμερα εδώ και σας τιμάμε ιδιαίτερα, αλλά παρακαλώ, να τιμήσετε και εσείς την ελληνική Βουλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΕΤΤΟΣ (Κύπρος): Απλώς, παραθέτω τις απόψεις πολλών Κυπρίων, οι οποίοι σήμερα επιθυμούν τη διατήρηση του Κυπριακού κράτους, έστω και εάν ο πολυπόθητος στόχος όλων των Κυπρίων κάποτε ήταν η Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Τώρα, υπάρχει ένας διχασμός, υπάρχει μία μερίδα των νέων που υποστηρίζει το στόχο αυτό.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Προμηθέας Περίδης από τη Νομό Δωδεκανήσου.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΕΡΙΔΗΣ (Νομός Δωδεκανήσου): Άκουσα με ενδιαφέρον τις απόψεις του Έφηβου Βουλευτή από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας και θα ήθελα να εκφράσω τις αντιθέσεις μου σε ορισμένους τομείς που αναφέρθηκε. Συγκεκριμένα, είμαι της άποψης ότι το κείμενο του αγαπητού συναδέλφου βρίθει αντιθέσεων. Πώς μπορεί κάποιος να μιλά για ειρήνη όταν προάγει και επικροτεί στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς και την αύξηση της στρατιωτικής δύναμης ενώ ταυτόχρονα επιθυμεί την υποχώρηση των Τούρκων σε ορισμένα στρατιωτικά θέματα. Η ειρήνη έχει ως προϋπόθεση τον πολιτισμό και γενικότερα την ανάπτυξη της επιστήμης και τεχνών.

Όλα αυτά χρειάζονται κάποια κονδύλια από το κράτος. Επομένως, το κράτος δεν μπορεί. Είναι βέβαια απαραίτητο να υπάρχουν και κονδύλια για στρατιωτικούς εξοπλισμούς, όμως θεωρώ ότι την εποχή του 21ου αιώνα, πρέπει να δίνεται το βάρος στον πολιτισμό και τις επιστήμες. Όταν οι Έλληνες επέμεναν, οι Τούρκοι υποχωρούσαν. Σύμφωνα με ιστορικά γεγονότα και στον ελληνοτουρκικό πόλεμο το 1897, οι Έλληνες ηττήθηκαν και φυσικά δεν

πρέπει να ξεχνάμε ότι η καταστροφή της Μικράς Ασίας ουσιαστικά ήταν αποτέλεσμα της επεκτατικής πολιτικής των Ελλήνων. Δεν αναιρώ βέβαια και ούτε επιδοκιμάζω το γεγονός της σφαγής των Ελλήνων της Σμύρνης και φυσικά παράνομη εισβολή και κατοχή από τον τουρκικό στρατό της Κύπρου. Επίσης, μερικοί μπορεί να με κατηγορήσουν ως μη πατριώτη. Αυτό που έχω να απαντήσω είναι ότι πατριωτισμός είναι αγάπη για την πατρίδα, το μίσος για τους άλλους λαούς είναι σωβινισμός. Κάτι που οδηγεί στην αποτελμάτωση και στην ουσιαστική αποξένωση μιας χώρας.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Λαγούδη, Επικρατείας.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΓΟΥΔΗ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, ακούστηκαν πολλές απόψεις σχετικά με την ονομασία της Μακεδονίας και με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Κάποιες ιστορικές διαδρομές όσον αφορά στο παρελθόν, τους ελληνοτουρκικούς πολέμους, παραβιάσεις των Τούρκων στον ελληνικό εναέριο χώρο, τις προκλήσεις των Σκοπιανών σε παλαιότερες διαπραγματεύσεις. Ακούστηκαν ακραίες λύσεις, όπως, εμπάργκο ή διακοπή διπλωματικών σχέσεων. Κατά τη γνώμη μου, όλα αυτά είναι λίγο ουτοπικά.

Και οι δύο χώρες είναι γείτονες χώρες και όταν λέμε ότι αυτοί εξαρτώνται από εμάς είναι μεγάλο λάθος. Σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία και κοινωνία, υπάρχει αλληλεξάρτηση. Δεν εξαρτώνται αυτοί από εμάς ή εμείς από αυτούς. Δεν μπορούμε να λέμε ότι θα έχουμε τέτοιες ακραίες λύσεις όταν ζούμε με αυτούς τους ανθρώπους καθημερινά. Άκουσα κάτι για συνεργασία με τους Κούρδους. Το κόμμα των Κούρδων έχει χαρακτηριστεί τρομοκρατικό, χωρίς ο όρος να είναι απόλυτα ακριβής, θα πρέπει να αναλογιστούμε τις συνέπειες που θα έχει κάτι τέτοιο στις διπλωματικές σχέσεις που θα έχει με την Τουρκία και την παγκόσμια κοινότητα, η οποία έχει βιώσει κάποιες τρομοκρατικές ενέργειες.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι

Έφηβοι Βουλευτές, εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και ολοκληρώθηκε η συζήτηση.

Προτού προχωρήσουμε στην ψηφοφορία, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, για άλλη μια φορά, για τις παρεμβάσεις σας, τις οποίες ακούσαμε με ιδιαίτερη προσοχή, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Επίσης, θα ήθελα να τονίσω την ποιότητα που είχαν οι περισσότερες από αυτές και ως προς τα θέματα που διαλέξατε, αλλά και ως προς τον τρόπο με τον οποίο τα αναλύσατε.

Θα προχωρήσουμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών. Θα ψηφίσουμε επί της αρχής τη Σύνθεση Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της Σύνθεσης αυτής, ως μια βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων αυτής.

Σας ερωτώ, λοιπόν, αν γίνεται δεκτή, επί της αρχής, η Σύνθεση Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, από τη σελίδα 10 έως τη σελίδα 12.

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται επί της αρχής τη Σύνθεση Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, τη φιλοσοφία γενικότερα των θεμάτων που περιλαμβάνονται σε αυτήν, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα επί της αρχής να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι επί της αρχής τη Σύνθεση είναι οι περισσότεροι. Άρα, έγιναν δεκτές οι προτάσεις που κάνατε επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Τώρα, εισερχόμαστε στην ψήφιση των επιμέρους Κεφαλαίων. Γίνεται δεκτό το 1ο Κεφάλαιο, δηλαδή, τα θέματα που αφορούν στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1ο

Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1ο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 1ου Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα, το Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 2ο Κεφάλαιο, που αφορά το Κυπριακό πρόβλημα;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα, που περιλαμβάνονται στο 2ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 2ο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 2ου Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα, το Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 3ο Κεφάλαιο με τίτλο «Πρόσφυγες και Μετανάστες»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 3ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, το θέμα του 3ου Κεφαλαίου, γίνεται δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 4ο Κεφάλαιο με τίτλο «Ονομασία της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 4ο

Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 4ο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 4ου Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα, το Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 5ο Κεφάλαιο που αφορά στα διεθνή προβλήματα;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 5ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 5ο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 5ου Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα, το Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 6ο Κεφάλαιο, που αφορά στις θρησκευτικές μειονότητες;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 6ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 6ο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 6ου Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα,

το Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 7ο Κεφάλαιο, που αφορά στη στράτευση των νέων;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 7ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 7ο Κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)

Επομένως, οι μη αποδεχόμενοι τα θέματα του 7ου Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι.

Άρα, το Κεφάλαιο, απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 8ο Κεφάλαιο, που αφορά στην εθνική ταυτότητα;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 8ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, τα θέματα του 8ου Κεφαλαίου, γίνονται δεκτά, ομόφωνα.

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Εθνικής Άμυνας.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή στο σύνολό της η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της συγκεκριμένης Επιτροπής;

Όσοι αποδέχονται την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι δεν αποδέχονται την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι είναι περισσότεροι.

Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Εθνικής Άμυνας γίνεται δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στην κλήρωση των Έφηβων Βουλευτών που αύριο θα πάρουν το λόγο στην Ολομέλεια.

Σας διευκρινίζω ότι στην κλήρωση αυτή δεν συμμετέχουν οι Έφηβοι Βουλευτές από την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό, γιατί ο τρόπος συμμετοχής τους θα είναι διαφορετικός.

Στο σημείο αυτό έγινε η διαδικασία της κλήρωσης. Κληρώθηκαν οι: Καλλιόπη Ζαχαριάδη (Νομός Μαγνησίας) και Μάριος Ναζάρε (Νομός Αττικής).

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έφηβοι Βουλευτές, για άλλη μια φορά θέλω να σας ευχαριστήσω. Ελπίζω να βρήκατε ενδιαφέρουσα τη σημερινή συζήτηση. Θέλω να πιστεύω ότι και μεθαύριο, θα συμμετέχετε όλο και περισσότερο στα κοινά, στη δημόσια ζωή του τόπου, στην οποία και θα συνεισφέρετε.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 15:00 λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» στα θέματα «Ελληνοτουρκικές σχέσεις και ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Κυπριακό πρόβλημα, Πρόσφυγες και μετανάστες, Η ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ., Διεθνή προβλήματα, Θρησκευτικές μειονότητες, Στράτευση των νέων, Εθνική ταυτότητα», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ΄ Σύνοδος 2006 – 2007

Προς την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συνήλθε στις 19 Ιανουαρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία της Βουλευτού Ηλείας, κυρίας Κρινιώς Κανελλοπούλου και του Βουλευτού Φθιώτιδας, κ. Ηλία Καλλιώρα, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδη Ειρήνη-Μαρία (Κύπρος), Αραμπατζή Φλάβια (Νομός Έβρου), Γερμανός Κωνσταντίνος (Β΄ Αθηνών), Γιαννάκης Ιλεάνα (Ρουμανία), Ζαχαριάδη Καλλιόπη –Δήμητρα (Νομός Μαγνησίας), Καζαντζίδα Μαρία (Α΄ Αθηνών), Καρταλίδης Νικόλαος (Νομός Σερρών), Κίτρινος Γιώργος (Κονγκό), Κούμετος Γιώργος

(Κύπρος), Λαγούδη Σοφία (Επικρατείας), Λέκκα Ελένη (Νομός Σερρών), Μιχαηλίδης Γεώργιος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Μπλόντζος Νικόλαος (Νομός Φθιώτιδος), Μπουχτέβα Τατιάνα (Νομός Λακωνίας), Ναζάρε Μάριος (Νομός Αττικής), Παναγιωτοπούλου Ελευθερία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Περίδης Προμηθέας (Νομός Δωδεκανήσου), Πολίτης Προκόπης (Γερμανία), Σαλασίδη Μαρία (Νομός Κερκύρας), Σαράντη Ασημίνα (Νομός Αχαΐας), Σταύρου Αλέξανδρος (Αιθιοπία), Τσερνίκα Μπόγκταν (Νομός Πιερίας), Τσίπης Γεώργιος (Νομός Ημαθίας) και Φλώρου Ιωάννα (Καναδάς).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Πολίτης Προκόπης και οι Έφηβοι Βουλευτές Λέκκα Ελένη, Μπλόντζος Νικόλαος, Τσερνίκα Μπόγκταν, Περίδης Προμηθέας, Καρταλίδης Νικόλαος, Λαγούδη Σοφία, Παναγιωτοπούλου Ελευθερία, Μπουχτέβα Τατιάνα, Κούμεπος Γιώργος, Ζαχαριάδη Καλλιόπη –Δήμητρα, Γερμανός Κωνσταντίνος, Καζαντζίδα Μαρία, Σαράντη Ασημίνα, Μιχαηλίδης Γεώργιος και Ναζάρε Μάριος.

Ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής Προκόπης Πολίτης (Γερμανία), είπε τα εξής: «Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ανοίγοντας τη σελίδα 11 της Σύνοψης Κειμένων, θα δείτε ότι υπάρχει το θέμα με το νούμερο τρία που αφορά στους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Εκτός από τις επισημάνσεις και τις προτάσεις που θα αναφέρω, θα σας διαβάσω ένα ένθετο που έχω σχηματίσει ο ίδιος και στο οποίο θα ήθελα να δώσετε ιδιαίτερη βαρύτητα.

Ρυθμίσεις - μέτρα που σχετίζονται με τους οικονομι-κούς μετανάστες: Πρώτον, οι ενέργειες του κράτους. Ο μετανάστης ή ο πρόσφυγας που έρχεται στην Ελλάδα εγκαταλείπει τον τόπο του κάτω από αντίξοες συνθήκες και οραματίζεται και ευελπιστεί σε μια καλύτερη ζωή στον τόπο φιλοξενίας του. Η παραμονή του στην Ελλάδα ενδέχεται να είναι μόνιμη ή προσωρινή, με την οικογένειά του ή όχι. Έτσι κι αλλιώς, η Ελληνική Πολιτεία οφείλει να φροντίσει για την ομαλή ένταξη αυτών των ανθρώπων.

Θα ήθελα να αναφέρω μερικά μέτρα για την ένταξη αυτών των ανθρώπων στην ελληνική κοινωνία. Πρώτον, ο έλεγχος των εσόδων και των εξόδων της χώρας και η καταγραφή όλων των εισερχομένων σε αυτή. Εάν οι μετανάστες στερούνται εγγράφων που πιστοποιούν την ταυτότητά τους, να παραμένουν, με ευθύνη του ελληνικού κράτους, σε ειδικούς χώρους και ξενώνες μέχρι να εφοδιαστούν με τα κατάλληλα έγγραφα και να προωθηθούν στη χώρα. Εάν πρόκειται για πρόσφυγες, για τους οποίους, συνήθως, είναι αδύνατη η προσκόμιση τέτοιων

εγγράφων, θα τους χορηγείται ειδική άδεια που θα αναγράφει όλα τα στοιχεία τους, που θα συνοδεύεται με έκδοση ειδικού δελτίου ταυτότητας αλλοδαπού, τα στοιχεία του, κατά δήλωσή του.

Δεύτερον, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με κάποιας μορφής ταυτότητα ή διαβατήριο και αποδειχθεί ότι διαθέτουν ένα ελάχιστο χρηματικό ποσό για να κινηθούν άμεσα, π.χ. 500 ή 600 ευρώ, να μπορούν να προωθηθούν στην επικράτεια προς εγκατάσταση. Εάν πρόκειται για πρόσφυγες εντελώς άπορους, να δίνεται μια οικονομική στήριξη, η οποία θα επιστραφεί αργότερα στο κράτος, με τη μορφή τμηματικής κράτησης από την ημέρα έναρξης πληρωμής τους.

Τρίτον, εγγραφή των μεταναστών στους καταλόγους του ΟΑΕΔ για εύρεση εργασίας, εφόσον δεν έχουν κάποια συμφωνημένη από πριν δουλειά, όπως γίνεται συνήθως. Δήλωση κατοικίας τους στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους ή σε ειδική υπηρεσία που θα συσταθεί γι' αυτό το λόγο, διότι ξέρουμε ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα σχετικά με το ρατσισμό.

Εάν δεν τηρηθούν τα παραπάνω, η πολιτεία ειδοποιεί και ενημερώνει τους μετανάστες και σε μη συμμόρφωσή τους μετά από δεύτερη ειδοποίησή τους, λαμβάνει μέτρα, όπως για παράδειγμα, απέλαση.

Τέλος, να τους χορηγείται μία «πράσινη κάρτα» και να ανανεώνεται εφόσον πληρούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις.

Ένα τελευταίο μέτρο είναι ότι το κράτος μπορεί να φροντίσει και να προωθή σε περιοχές με φτηνή στέγη και αραιό πληθυσμό τους μετανάστες, χωρίς να τους «γκετοποιήσει». Φροντίζει για άμεση εξεύρεση εργασίας και ταυτόχρονη ασφάλισή τους. Για παράδειγμα, μπορεί να τους στείλει να καθαρίζουν κάποιες ακτές, να κάνουν αγροτικές εργασίες και άλλες εργασίες στις καμένες εκτάσεις.

Δεύτερος τομέας ανάλυσης: Η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια δέχτηκε μεγάλα κύματα μεταναστών και προσφύγων από τα Βαλκάνια, την πρώην Σοβιετική Ένωση και από χώρες του τρίτου κόσμου. Η ελληνική κοινωνία έχει βιώσει την προσφυγιά, όπως μετά τη μικρασιατική καταστροφή και τη μετανάστευση, για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους. Όμως, ενώ δεν ήταν ρατσιστική, δεν ήταν έτοιμη να δεχτεί ένα τόσο μεγάλο κύμα μεταναστών.

Ας δούμε μερικούς τρόπους αντιμετώπισης αυτού του προβλήματος. Ενημέρωση των πολιτών κατά του ρατσισμού, με ειδικές εκπομπές από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με

ανοικτές εκδηλώσεις από σχολεία, εκκλησίες, πολιτικά κόμματα και με τη βοήθεια λαμπρών και λαμπερών προσωπικοτήτων.

Δεύτερον, αποβολή της ξενοφοβίας με την προσέγγιση των διαφορετικών εθνοτήτων μέσα από κάποιες εκδηλώσεις, π.χ. γιορτές, θρησκευτικές εκδηλώσεις και όλα τα υπόλοιπα.

Τρίτος τομέας: Τι μπορεί να κάνει η εκπαίδευση για το ζητήματα της μετανάστευσης. Ο άνθρωπος θέλει να κρατήσει τις ρίζες του και την επαφή με την πατρίδα του όσο και αν αυτή τον έχει πονέσει. Για να ενταχθεί ο μετανάστης στη νέα του πατρίδα και για να ενσωματωθεί στην νέα κοινωνία, πρέπει να εκπαιδευθεί στη χώρα υποδοχής του. Για να γίνει αυτό, λοιπόν, και τα παιδιά των μεταναστών πρέπει να παρακολουθούν την υποχρεωτική ελληνική 9χρονη εκπαίδευση. Οι μεγαλύτεροι να παρακολουθούν δωρεάν μαθήματα της ελληνικής γλώσσας, όπως γίνεται και στο εξωτερικό, και να χορηγείται σε όλους λεξικό της ελληνικής και της γλώσσας τους.

Να δημιουργηθούν τμήματα μητρικής γλώσσας, όπου οι μετανάστες και τα παιδιά τους θα διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα. Αυτό, βέβαια, με διακρατικές συμφωνίες και με δαπάνη των χωρών προέλευσής τους.

Να τους επιτραπεί να σχηματίσουν νόμιμα πολιτιστι-κούς συλλόγους, κοινότητες και όλα τα υπόλοιπα και να τους επιτραπεί η ίδρυση χώρων λατρείας των θρησκειών τους, σε συνεργασία με τις ελληνικές αρχές και με δικές τους δαπάνες.

Τέταρτος τομέας, η λαθρομετανάστευση. Ο πρόσφυγας, ο φυγάς από εμπόλεμη ή σπαρασσόμενη από εμφύλιες διαμάχες χώρα φεύγει για να σωθεί, χωρίς να παίρνει μαζί του τα ταξιδιωτικά του έγγραφα. Η απελπισία και ο φόβος του θανάτου δημιουργούν κυνηγημένους λαθρομετανάστες.

Τρόποι αντιμετώπισης του προβλήματος: Αυστηρός έλεγχος στις θάλασσες, ακτές, ποτάμια, βουνά, σύλληψη και τιμωρία των σύγχρονων δουλεμπόρων, απέλαση των κατ' εξακολούθηση μεταναστών. Αυτό ξέρουμε ότι είναι πολύ δύσκολο στο θέμα που έχει αναπτυχθεί με την Τουρκία.

Δεύτερον, συνεργασία των ελληνικών διωκτικών αρχών με τις διεθνείς αστυνομίες με σκοπό την απαγόρευση εισόδου σε κατοποιά στοιχεία.

Πέμπτος και κύριος τομέας είναι τα παιδιά και οι νέοι. Τα παιδιά να τυγχάνουν άμεσα ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης δωρεάν. Να γίνει πρόγραμμα

εμβολιασμού όλων των νεαρών και παιδιών μεταναστών και να τους χορηγηθεί ειδική κάρτα εμβολιασμών. Εφόσον οι γονείς βρίσκονται νόμιμα στην Ελλάδα, τα παιδιά να αποκτούν, με τη γέννησή τους, ελληνική υπηκοότητα και να τυγχάνουν όλων των δικαιωμάτων που έχουν τα Ελληνόπουλα, όπως παιδικούς σταθμούς, κατασκηνώσεις κ.λπ..

Αν ενισχυθούν τα μέτρα της πολιτείας με τις παραπάνω προτάσεις, πιστεύω ότι η πλειοψηφία των μεταναστών θα ενσωματωθεί στη γενναιόδωρη ελληνική κοινωνία και θα εκλείψουν τα φαινόμενα βίας, ξενοφοβίας και ρατσισμού που ταλαιπωρούν την ελληνική κοινωνία τις τελευταίες δεκαετίες».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα, τα θέματα «Πρόσφυγες και μετανάστες και Εθνική ταυτότητα» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Ελληνοτουρκικές σχέσεις και ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Κυπριακό πρόβλημα, Η ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ., Διεθνή προβλήματα και Θρησκευτικές μειονότητες» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα «Στράτευση των νέων» απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», κατά την εξέταση των θεμάτων «Ελληνοτουρκικές σχέσεις και ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Κυπριακό πρόβλημα, Πρόσφυγες και μετανάστες, Η ονομασία της Π.Γ.Δ.Μ., Διεθνή προβλήματα, Θρησκευτικές μειονότητες, Στράτευση των νέων, Εθνική ταυτότητα», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ΄ Σύνοδος 2005 – 2006, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Προκόπη Πολίτη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», ως έχει.

Αθήνα, 19 Ιανουαρίου 2008

**ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ